

3/1994 Sb. HMP

VYHLÁŠKA

o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze

vyhlašuje úplné znění vyhlášky č. [5/1979](#) Sb. NVP o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze se změnami a doplňky provedenými vyhláškou č. [1/1994 Sb. hl. m. Prahy](#)

Národní výbor hlavního města Prahy na svém 13. plenárním zasedání dne 14. června 1979 se podle [§ 39 odst. 2 písm. j\) zákona o národních výborech](#) usnesl vydat podle [čl. 94 Ústavy ČSSR](#) a k provedení [§ 143 odst. 5 zákona č. 50/1976 Sb.](#), o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) toto obecně závazné nařízení:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

Účel vyhlášky

Obecné technické požadavky na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen "obecné technické požadavky") upravují základní požadavky na územně technické a urbanistické řešení výstavby, účelové, architektonické a stavebně technické řešení staveb a na tvorbu a ochranu životního prostředí s cílem uplatňovat zásady jednotné státní technické politiky v hlavním městě Praze.

§ 2

Rozsah působnosti

1) Podle této vyhlášky postupují orgány, organizace a občané zejména v územně plánovací přípravě, při navrhování, povolování a provádění staveb, při jejich kolaudaci a následném užívání, případně odstraňování staveb a při výkonu státního stavebního dohledu.

2) Při nástavbách, stavebních úpravách a udržovacích pracích na stavbách se postupuje podle této vyhlášky přiměřeně.

3) U existujících staveb lze uplatnit ustanovení části třetí postupně, zejména pokud je to z hlediska zájmů společnosti nezbytné a umožňují-li to technické a ekonomické podmínky.

4) Ustanovení části třetí této vyhlášky "Organizace území" se uplatní při výstavbě, dostavbě nebo přestavbě hlavního města Prahy, jeho jednotlivých ucelených částí (dále jen městských částí), zón a jejich funkčních ploch.

ČÁST DRUHÁ

Obecná ustanovení o stavbách

§ 3

Stavby 2)

1) Stavby se navrhují, provádějí, upravují, užívají a udržují v souladu s požadavky na stanovený účel užívání a s požadavky na ochranu zájmů společnosti i právem chráněných zájmů organizací a občanů. Musí spoluvytvářet zdravé, bezpečné a kulturní životní prostředí.

2) Při umístění, navrhování a provádění staveb se uplatňují zejména

a) zásady funkčního využití území

b) náročná architektonická řešení a urbanistické začleňování staveb, odpovídající společenskému a kulturnímu významu hl. m. Prahy

c) požadavky tvorby a ochrany životního prostředí

d) požadavky hygienické

e) požadavky památkové péče a ochrany přírody

f) požadavky na ochranu zemědělského a lesního půdního fondu

g) požadavky statické a konstrukční

- h) požadavky požární bezpečnosti
- i) požadavky civilní obrany a obrany státu
- j) požadavky na ochranu před velkými vodami
- k) požadavky bezpečnosti práce a technických zařízení
- l) pokrokové směry v řešení a v použité technologii
- m) vhodné výrobky a materiály
- n) požadavky na ochranná pásma
- o) energetická úspornost, standardy, normativy a ukazatele
- p) požadavky na užívání staveb zdravotně postiženými osobami. 2a)

§ 4

Stavební pozemky 3)

1) Stavební pozemky musí svými vlastnostmi, zejména polohou, tvarem, velikostí a základovými poměry umožňovat účelnou i hospodárnou realizaci a bezpečné užívání staveb.

2) Jako stavební pozemek se neurčí takový pozemek, jehož zastavění by způsobilo nepřiměřenou újmu na zájmech společnosti, popřípadě na právech chráněných zájmech organizací nebo občanů (například porušení nebo ohrožení vodního hospodářství, porušení urbanistického a architektonického utváření města a krajiny, porušení životního prostředí, ohrožení zájmů obrany státu).

3) Zeleň na nezastavěných plochách stavebních pozemků se musí v nejvyšší možné míře zachovat a při provádění staveb náležitě ochraňovat⁴⁾. Stávající zeleň na stavebních pozemcích se musí vyznačit v předepsané dokumentaci.

4) Nezastavěné plochy stavebních pozemků se v souladu s územně plánovací dokumentací nebo s územně plánovacím podkladem vhodně upraví, zejména doplní novou zelení. Nová zeleň se musí založit nejpozději do kolaudace stavby, výjimečně podle kolaudačního rozhodnutí před nejbližším vegetačním obdobím.

5) Ornice, popř. hlouběji uložená zúrodnění schopná zemina stavebních pozemků se z ploch určených k zastavění odborně seje a použije v souladu s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu.

6) Stavební pozemky se mohou oplotit nebo ohradit je-li to žádoucí zejména z důvodů bezpečnosti a ochrany majetku, zvláštní povahy stavby nebo celkového uspořádání při začlenění stavby v území. Oplocení či ohrazení musí být řešeno v souladu s architektonickými požadavky urbanistického řešení. Neprůhledné oplocení lze provést pouze výjimečně, pokud je to nezbytné zejména z důvodů ochrany proti hluku apod.

7) Pro určení stavebních pozemků pro jednotlivé druhy staveb se použije ustanovení části třetí a čtvrté této vyhlášky.

§ 5

Umísťování staveb na stavebních pozemcích

1) Odstupy staveb od hranic stavebních pozemků se určují podle konkrétní situace, polohy ve městě a okolní zástavby, pokud to není u některých druhů staveb touto vyhláškou závazně stanoveno. Tam, kde je stavba umístěna na hranici pozemku, je nutno dbát na to, aby nebylo omezeno použití a způsob zástavby sousedního pozemku a aby nebyla ztížena nebo znemožněna oprava průčelí na této hranici.

2) Výšková poloha a výška staveb musí umožňovat jejich napojení na veřejné energetické, vodovodní a kanalizační sítě a na veřejné pozemní komunikace, popřípadě veřejná prostranství.

3) Mimo stavební pozemky lze trvale umístit přípojky staveb na veřejné energetické, telekomunikační, vodovodní, kanalizační a dopravní sítě, popřípadě drobné stavby těchto inženýrských sítí.

§ 6

Dopravní vybavení staveb

1) Všechny stavby musí mít zajištěn přístup z veřejné pozemní komunikace kapacitně vyhovující komunikační přípojkou, případně účelovou komunikací.

2) Všechny stavby musí být vybaveny dostatečným kapacitním zařízením pro dopravu v klidu pokud možno v rámci objektu, jinak především na vlastním pozemku stavby nebo na pozemku přilehlém ke stavbě, příp. v dostupné vzdálenosti.

3) Dopravní vybavení staveb podle odstavců 1 a 2 musí svými vlastnostmi a způsobem napojení na veřejné pozemní komunikace vyhovovat požadavkům bezpečného, plynulého a hygienického provozu a podle druhu a potřeby stavby také

umožňovat nerušený přístup požární techniky. Podle potřeby se opatří vyhovujícím umělým osvětlením.

4) Dopravní vybavení staveb se musí dokončit nejpozději před kolaudací staveb.

§ 7

Připojení staveb na rozvodné sítě a kanalizaci

1) Stavby podle druhu a potřeby se zajistí již před kolaudací pitnou, popřípadě požární nebo užitkovou vodou, energiemi a odpovídající kanalizací.

2) Stavby podle druhu a potřeby se napojí na místní veřejný vodovod, kanalizaci a rozvod elektřiny, jsou-li kapacity těchto sítí v místě dostatečné. Podle potřeby se stavby napojí popřípadě i na jiné energetické sítě. Způsob připojení se stanoví podle požadavků příslušné oprávněné organizace.

3) V místech, kde není veřejný vodovod nebo kde jeho kapacita nedostačuje, musí mít stavby dostatečný jiný zdroj pitné vody, podle potřeby požární, popřípadě i užitkové vody.

4) V místech, kde není veřejná kanalizace nebo její kapacita nedostačuje, musí mít stavby vlastní zařízení na likvidaci nebo čištění odpadních vod odpovídající hygienickým požadavkům a funkčnímu využití recipientu. Odpadní vody vypouštěné do veřejné kanalizace musí splňovat vlastnosti odpadních vod podle kanalizačního řádu pro hlavní město Prahu. Vypouštění dešťových splachů do povrchových toků nesmí zhoršovat životní prostředí nad přípustnou míru stanovenou obecně závaznými právními předpisy.

5) Stavby podle druhů a potřeby se napojí na veřejné nebo zvláštní telekomunikační sítě, popř. na samostatnou síť pro ohlašování požáru.

6) Každá přípojka na veřejný vodovod a energetické sítě musí být samostatně uzavíratelná nebo odpojitelná. Místa uzávěrů nebo odpojení musí být snadno přístupná, trvale označená a bezpečně vybavená.

§ 8

Tvorba a ochrana životního prostředí

1) Při urbanistickém rozvoji města, navrhování, provádění, užívání i odstraňování staveb se musí zabezpečovat ochrana a tvorba životního prostředí a vytváření optimálních životních a estetických podmínek.

2) Stavby podle druhů musí zabezpečovat požadované podmínky pohody vlastního a okolního prostředí vytvářené zejména umístěním, prostorovým a funkčním řešením, vybavením a zařízením.

3) Negativní účinky a vlivy staveb a jejich zařízení, zejména škodlivé exhalace, hluk, teplo, ořesky, vibrace, prach, zápach, znečišťování vod, oslňování a zastínění nesmí narušovat provoz a užívání staveb a zařízení ve svém okolí a zhoršovat životní prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru. Míra negativních účinků a vlivů a způsob jejich omezení musí být prokázány v územním a stavebním řízení a ověřeny po dokončení stavby měřeními.

4) Stavby, při jejichž provozu nebo užívání vznikají odpady, se musí vybavit zařízením pro jejich nezávadné zachycení, zneškodňování, odstraňování, popřípadě využívání. Musí se zamezit unikání škodlivých a hygienicky závadných látek do ovzduší, vody a půdy.

5) Jednotlivé stavby a jejich prostory musí být osvětleny podle bezpečnostních, hygienických a estetických požadavků.

6) Zařízení staveb uvedená v odstavcích 2 až 5 musí být spolehlivá, účinná, bezpečná, hygienicky nezávadná a musí se dokončit nejpozději s uvedením stavby do provozu.

7) Stavby, u nichž je to z hlediska jejich užívání hygienicky a provozně přípustné, mohou být využity jako protihlukové bariéry.

§ 9

Ochrana staveb

1) Stavby se navrhují, provádějí a udržují tak, aby se náležitě ochránily před škodlivými vlivy a účinky zejména:

- a) klimatickými
- b) podzemních vod a zemní vlhkosti
- c) bludných proudů
- d) výbojů statické elektřiny
- e) elektromagnetického záření
- f) půdních ořesů a deformací

- g) otřesů nebo chvění zařízení
- h) hluku
- i) chemického i mechanického působení ovzduší.
- j) nebezpečného záření z podloží 4a)

2) Stavby, při jejichž provozu mohou bludné proudy nebo elektromagnetické záření ohrozit jiné stavby a jejich zařízení, se vybaví zařízeními aktivní ochrany, vylučujícím, nebo omezujícím toto ohrožení.

3) Stavby se musí navrhovat, provádět, užívat a udržovat tak, aby se předcházelo vzniku a šíření požáru a aby v případě požáru nebo jiného ohrožení staveb

- a) umožňovaly bezpečnou evakuaci osob, popřípadě zvířat nebo věcí
- b) zabráňovaly šíření požáru mezi jednotlivými požárními úseky a mimo stavbu
- c) umožňovaly účinný zásah při likvidaci požáru a při záchranných pracích.

4) Stavby musí mít předepsané únikové cesty, popřípadě zvláštní vnitřní požární zařízení a vybavení.

5) Stavby, u nichž vzhledem k jejich poloze, konstrukci nebo způsobu užívání je zvýšené nebezpečí zásahu bleskem, nebo u nichž zásah bleskem může vést k vážným následkům, se opatří proti blesku.

§ 10

Chráněná území a ochranná pásma 5)

- 1) Podmínky ochrany musí být dodrženy při určování funkce ploch a umístování i řešení staveb.
- 2) Zasahují-li stavební pozemky do ochranného pásma nebo chráněného území nebo jsou-li na stavebních pozemcích jinak chráněná zařízení, musí stavba dodržet podmínky ochranného pásma, chráněného území nebo ochrany těchto zařízení.
- 3) Zasahují-li stavební pozemky do ochranných pásem nebo chráněných území vzájemně se překrývajících, musí stavba splňovat podmínky všech dotčených ochranných pásem nebo chráněných území.
- 4) Technické podmínky ochranných pásem staveb, technické podmínky pro stavby v ochranných pásmech a chráněných územích a zvláštní technické podmínky pro umístování staveb na stavebních pozemcích v dosahu negativních účinků báňských těžeb nebo podzemních staveb se stanoví v územním rozhodnutí.

ČÁST TŘETÍ

Organizace území

§ 11

Urbanistické uspořádání a výstavba hlavního města Prahy, vycházející ze společenské a hospodářské funkce politického, správního a kulturního centra ČSSR musí zabezpečovat vhodné životní prostředí pro obyvatele a podmínky pro rozvoj výrobních sil účelným využitím, uplatněním přírodních a civilizačních prvků a prostorovým, účelovým i technickým uspořádáním.

Díl první

Město

§ 12

Vztahy města k aglomeraci

Rozvoj města musí zabezpečovat vztahy a závislosti k zájmovému území, tvořenému pražskou středočeskou aglomerací⁹⁾ tak, aby oba územní celky byly cílevědomě koordinovány zejména s ohledem na hospodářsko společenské cíle výstavby a její územně technické podmínky.

§ 13

Struktura města

1) Město se skládá z jednotlivých městských částí, jejichž vzájemné vazby, rozložení a funkční náplň jsou určeny celkovou urbanistickou koncepcí města, vyjádřenou v územním plánu města.

2) Území města je podle svého určení tvořeno stavbami, plochami a zařízeními jednotlivých základních funkčních systémů (bydlení, občanské vybavení, výroba, rekreace, doprava, technické vybavení), přičemž v souladu s urbanistickou koncepcí se stavby, plochy a zařízení určité funkce seskupují do územně vymezených funkčních zón.

3) Při urbanistickém uspořádání města a jeho částí se musí v souladu s mimořádným kulturně historickým významem města chránit a výrazně uplatňovat přírodní prvky, památkové objekty a soubory i archeologické památky a pražská památková rezervace jako celek⁷⁾.

§ 14

Městské části

1) Vymezení a uspořádání městských částí musí respektovat jejich funkční určení, polohu ve městě, rozsah a stav současné zástavby a volných ploch, spádové vztahy, přírodní a technické podmínky. Zároveň musí sledovat zlepšování životního prostředí a účelné řešení vztahů mezi bydlištěm, pracovištěm, občanským vybavením, rekreačními příležitostmi, dopravní obsluhou a technickým vybavením.

2) Městské části zahrnují stavby a zařízení pro bydlení, výrobu, rekreaci a občanské i technické vybavení. Jejich uspořádání se řídí zejména celkovou urbanistickou koncepcí, velikostí, společenským a hospodářským významem a dále terénními, geologickými, hydrologickými a klimatickými podmínkami. Jejich součástí musí být dopravní, energetická, telekomunikační, vodovodní a kanalizační zařízení, stavby i vedení, které současně zprostředkují obsluhu a vztahy uvnitř i vně městských částí a celého města.

3) V urbanistickém rozvoji a uspořádání městských částí je třeba respektovat jejich specifickou funkci, prostorový a architektonický výraz i logické vymezení s ohledem na přírodní a technické prvky města.

4) V městském centru se při jeho rozvoji a regeneraci umísťují přednostně stavby celoměstského a nadměstského významu při zachování přiměřeného podílu staveb pro bydlení, ochraně všech rekreačních a zelených ploch a soustavném vymísťování hygienicky závadných a dopravně náročných výrobních a skladových zařízení. V historickém jádru, chráněném jako památková rezervace, se respektují přednostně památkové, urbanistické a architektonické hodnoty a nenavrhují se stavby a zařízení, které vyvolávají nadměrnou dopravu.

§ 15

Funkční zóny

1) Při lokalizaci staveb a zařízení se zabezpečují účelné vztahy a vzájemná dostupnost základních funkčních systémů města - výroby, bydlení, občanského vybavení, rekreace, dopravy a technického vybavení. Funkční zóny se doplňují těmi druhy zařízení a staveb, které neruší funkci zón, ale vytvářejí vhodné podmínky pro bydlení, zaměstnání a rekreaci obyvatelstva tak, aby nevznikala jednoúčelová území.

2) Při přestavbě městských částí se zajišťuje zvýšený podíl ploch pro občanské vybavení, zeleň, tělovýchovu a dopravu. V nově zakládaných městských částech je nutno počítat kromě staveb pro bydlení s komplexním vybavením i s dalšími výhledovými potřebami a záměry.

3) Výrobní závody umístěné v obytných, případně rekreačních zónách a v památkové rezervaci se mohou ponechat jen pokud neruší nad přípustnou míru jejich základní funkci a poslání.

4) Nadřazené komunikace a dálková nadzemní vedení nadřazených inženýrských sítí, nesmí procházet existující ani plánovanou souvislou zástavbou města.

5) Při výstavbě se důsledně dodržují a při přestavbě přiměřeně uplatňují ochranná pásma obytné zóny, která činí nejméně 50 m od výrobních zón a z hlukových podmínek vyplývající vzdálenost od dopravních tras. V ochranných pásmech obytné zóny se zřizuje ochranná zeleň a je možno v nich umísťovat v úměrné míře odstavné plochy pro osobní motorová vozidla, hřiště a rekreační zařízení, zahrady a zahrádkové osady tam, kde je to hygienicky a esteticky přípustné a nesnižuje se tím působení ochranného pásma.

6) V ochranných pásmech průmyslových závodů se zřizuje ochranná zeleň, případně ovocné sady a zahradnictví. Mohou se v nich umísťovat též odstavné plochy motorových vozidel, hřiště, místní komunikace a zařízení, stavby a podzemní vedení, avšak v rozsahu nepřesahujícím polovinu celkové plochy ochranného pásma, pokud tím není narušena jeho funkce. Stavby s jinými funkcemi, např. obytnými nebo nesouvisejícími přímo s výrobním provozem závodu, který ochranné pásmo vyvolal, se nepřipouští.

7) V ochranných pásmech staveb pro dopravu se zřizuje zejména ochranná zeleň, popřípadě jiné stavby s podmínkou, že nebudou bránit bezpečnosti provozu.

Díl druhý

Bydlení a občanské vybavení

§ 16

Obytná zóna

1) Obytné zóny zahrnují stavby pro bydlení, stavby občanského vybavení, stavby technického vybavení (trafostanice, regulační stanice, výměňkové stanice, blokové kotelny, telefonní ústředny, místní služebny apod.), stavby místních komunikací, stanic a zastávek městské hromadné dopravy, garáží, odstavných ploch pro osobní motorová vozidla, zeleň a případně i stavby pro výrobu s nezávadným provozem. Součástí obytné zóny mohou být stavby pro dočasné ubytování. Funkčně příbuzné stavby se sdružují do společných staveb případně do společenských center, pokud se nebudou svými účinky vzájemně rušit.

2) Územní a kapacitní uspořádání jednotlivých složek obytné zóny musí vycházet ze struktury a požadavků obytné části, zejména z hustoty a skladby osídlení, druhu staveb pro bydlení a jejich výškového uspořádání, docházkových vzdáleností a vhodné dopravní přístupnosti, z požadavků na vytváření klidných nebo společenských prostorů a snadné orientace.

3) Dostavba obytných částí města musí vhodně navazovat hloubkou a výškou zastavění na stávající stavby pro bydlení, občanské vybavení, na síť místních komunikací a na vedení a zařízení technického vybavení a zároveň je doplňovat a všestranně zlepšovat životní prostředí.

4) Docházkové vzdálenosti od staveb pro bydlení a zejména v soustředěných obytných zónách nemají pro převážnou část obyvatel přesahovat k:

a) jeslím	800 m
b) mateřským školám	300 m
c) základním školám	800 m
d) hřištím pro děti předškolního věku	100 m
e) hřištím pro děti s povinnou školní docházkou	500 m
f) hřištím pro dospělé	1 000 m
g) zdravotním střediskům	600 m
h) obchodním střediskům	600 m
i) kulturním střediskům	1 000 m
j) stanicím a zastávkám městské hromadné dopravy	500 m
k) garážím a odstavným stáním pro osobní motorová vozidla	500 m

§ 17

Obytná zástavba

1) Stavby musí odpovídat charakteru městské části a její prostorové skladbě, respektovat existující zeleň, vhodně reagovat na utváření terénu a zajišťovat zdravé bydlení a pohodu životního prostředí.

2) Hustota, členění a výška staveb pro bydlení musí umožňovat dodržení odstupů a vzdáleností nutných pro oslunění bytů, pro zachování pohody a soukromí bydlení, pro požární ochranu, civilní obranu a pro vytváření zeleně a hřišť.

3) Odstavné plochy a garáže pro osobní motorová vozidla se musí zřizovat jako součást obytné zóny v kapacitě odpovídající potřebám a výhledovému stupni motorizace.

4) V souladu s požadavky požární bezpečnosti staveb je třeba zřídit nástupní plochy pro požární vozidla.

§ 18

Občanské vybavení

1) Občanské vybavení zahrnuje v souladu s významem a potřebami města a jeho částí stavby sloužící:

a) školství a výchově (základní, střední a vysoké školy, zvláštní školy, domovy mládeže, zařízení pro mimoškolní výchovu mládeže atd.),

b) vědě a výzkumu,

c) kultuře a zábavě (divadla, muzea, koncertní a výstavní sítě, universální haly, kina, knihovny, památkové a církevní stavby, televize, rozhlas, film, kulturní a osvětová zařízení, parky kultury a oddechu, botanické zahrady, zoo, cirkusy atd.),

d) zdravotnictví a sociální péči (nemocnice, polikliniky, zdravotnická střediska, ústavy léčebné a preventivní péče, jesle, kojenecké ústavy, zdravotní školy, stavby pro záchrannou službu, hygienické stanice, domovy důchodců, domy pečovatelských služeb, ústavy pro duševně a tělesně postiženou mládež a dospělé atd.),

e) veterinární péči,

f) obchodu, stravování a ubytování (obchodní domy, prodejny atd., veškeré typy stravovacích a ubytovacích zařízení),

g) správě a zařízení (stavby pro státní a městské a společenské orgány a organizace, soudnictví, peněžnictví, pošty, stranické, projektové organizace, podnikovou správu atd., pokud nejsou začleněny do příslušných staveb a ploch),

h) nevýrobním komunálním službám (domy a střediska služeb, sběrný, zakázkové kanceláře, půjčovny průmyslového zboží, očištné lázně, veřejné záchodky atd.),

i) požárním účelům, včetně začlenění administrativy, zdravotních a sociálních služeb, vnitřních komunikací, garáží, odstavných ploch, technického vybavení, veřejné a vyhrazené zeleně, popř. hřišť, pokud jsou součástí staveb.

2) Občanské vybavení musí svým umístěním, skladbou a kapacitou odpovídat velikosti, funkci a spádovým vztahům území, kterému slouží, a některá občanská vybavení též i potřebám širšího spádového území, pokud tato vybavení připouštějí přijatelnou koncentraci.

3) Pro stavby občanského vybavení v obytné zóně se podle jejich druhů a potřeby zřizují ochranná pásma.

§ 19

Přestavba obytné zóny

1) Cílem stavby obytné zóny jako součásti celkové plánované přestavby a dostavby hlavního města Prahy je soustavně zlepšovat životní prostředí a vytvářet podmínky pro rozvoj funkcí města v souladu s jeho společenským posláním, úrovní rozvoje společnosti a soudobými urbanistickými a architektonickými zásadami.

2) Přestavbou obytné zóny se zabezpečuje zlepšování životního prostředí, a to především modernizací nebo odstraněním a novou výstavbou staveb pro bydlení a občanské vybavení, dopravních a rozvodných sítí a zařízení, kanalizace a odstraněním závadných provozů a zařízení, vytvářením rekreačních příležitostí.

3) Při přestavbě je nutno přihlížet ke specifitě jednotlivých částí a zón města a zachovat a uplatnit všechny hodnoty přírodní, historické, urbanistické a architektonické. Polohou a dopravní dostupností významné prostory je přitom třeba uvolňovat pro společensky důležité stavby.

4) Při přestavbě je nutno vycházet ze standardů a úrovně vybavení odpovídajících nové výstavbě. Způsob zástavby navazující na městské centrum, zejména na území vyhlášené rezervace a na prostorově exponovaném území musí odpovídat jeho charakteru.

Díl třetí

Výroba

§ 20

Zóna pro průmyslovou výrobu

1) Zóna pro průmyslovou výrobu zahrnuje stavby pro průmysl a výrobní družstva, trvalé stavby a zařízení stavebnictví, samostatné sklady a skladové areály včetně pomocných provozů, údržbářských dílen, navazující administrativy, projektových a konstrukčních složek, výzkumných složek, služeb, zdravotnictví a sociálních zařízení, skladů, vnitřních komunikací a odstavných ploch, technického vybavení a zeleně. Administrativu, služby a další pomocné provozy územně soustředěných výrobních staveb je žádoucí sdružovat do společných budov.

2) V zóně pro průmyslovou výrobu na straně přilehlé k obytné zóně umístit stavby s hygienicky nezávadným provozem. Přitom je nutno dbát na vyloučení případného vzájemného vlivu různých druhů výroby na hygienickou jakost produktů.

3) Plochy zeleně, které jsou součástí zóny, musí co nejúčinněji přispívat k ozdravení pracovního prostředí formou protihlukových a protiprašných clon a umožňovat odpočinek. Vhodná úprava volných ploch musí být provedena i v případě, že budou ve výhledu zastavěny.

§ 21

Zóna pro zemědělskou výrobu

1) Zóna pro zemědělskou výrobu na území města zahrnuje:

a) zemědělskou půdu: orná půda (včetně zelinářských a zahradních ploch), zahrady (včetně školek ovocných stromů a školek okrasných dřevin), ovocné sady, louky a pastviny,

b) zemědělská střediska: stavby pro zemědělství, včetně navazujících skladů, sociálních zařízení, vnitřních komunikací a odstavných ploch, technického vybavení a ochranné zeleně.

2) Na území města nesmějí být umístěny stavby pro zemědělskou výrobu, při jejichž provozu nelze omezit na přípustnou míru vznik škodlivých účinků, zejména zápachu a hluku, hygienicky a veterinárně závadných odpadků.

3) Plochy kontaminované škodlivinami z ovzduší a dešťových splachů je přípustné zahrnovat do zóny pro zemědělskou výrobu, jen po důkladném prověření těchto negativních vlivů.

§ 22

Zóna pro skladování

1) Sklady se pokud možno soustřeďují do samostatných okrsků, případně větších obvodů. Mohou být také součástí zóny pro průmyslovou výrobu.

2) Zóny pro skladování musí být využity s maximální efektivností a s použitím pokrokové technologie skladování a

musí mít napojení na komunikační síť a pokud možno též na železnici a vodní cesty.

3) Sklady a skladovací plochy sloužící výlučně pro potřeby výrobních závodů nebo jiných organizací se zpravidla umísťují na pozemcích těchto organizací.

Díl čtvrtý

Rekreace

§ 23

1) Rekreační zóna města, zabezpečující požadavky denní rekreace, zahrnuje:

a) parky, včetně drobnějších parkově upravených ploch, historické zahrady, botanické a zoologické zahrady

b) lesy zvláštního určení (rekreační a parkové lesy), souvislé areály i drobnější celky, včetně travnatých ploch a navazujících nebo včleněných areálů zdraví a rekreačních areálů

c) zařízení a plochy organizované a neorganizované tělovýchovy, dětská hřiště, střediska volného času, zařízení vodní rekreace (plovárny, veřejná koupaliště, plavecké bazény) a areály zdraví (pokud nejsou včleněny do parkových lesů), drobnější zařízení a plochy branné výchovy a dále samostatné tělovýchovné areály vysokých škol, vždy včetně vnitřních komunikací a odstavných ploch, nezbytných objektů hygienického a technického vybavení.

2) V rekreační zóně není přípustné zřizovat stavby pro průmysl a zemědělství, ani stavby dočasného charakteru. Stavby pro bydlení a dopravu se umísťují v rekreační zóně jen výjimečně, v případě, že je jich třeba k obsluze zařízení pro tělesnou výchovu, rekreaci a veřejné stravování umístěných v rekreační zóně a staveb sloužících lesnímu hospodářství (hájenky).

3) Při zřizování rekreační zóny města se musí využít stávající přírodní prvky. Přitom zejména tvar terénu, vodní toky a jiné vodní plochy a porosty trvalé zeleně musí být v nejvyšší míře zachovány.

4) Rekreační zóna má zpravidla plynule navazovat na přírodní areály, lesní porosty, vodní toky a plochy. Rekreační zóna má přiléhat především k obytným zónám, může být začleněna do obytné zóny, popřípadě i tvořit oddělené parky a sady, obklopené stavbami pro bydlení. Přitom velikost těchto oddělených celků zeleně musí zabezpečit podmínky pro každodenní rekreaci.

5) Plochy rekreační zóny musí být upraveny tak, aby umožňovaly maximální územní retenci srážkové vody.

6) Při přestavbě města je třeba rozšiřovat rekreační plochy a zařízení a zejména plochy pro zeleň a tělovýchovu a mají-li být zrušeny, zajistit v předstihu náhradu.

Díl pátý

Doprava

Městská dopravní síť

§ 24

1) Městskou dopravní síť tvoří:

a) městská hromadná doprava, jejíž součástí je metro, zařízení autobusové (event. trolejbusové) dopravy a síť tramvajové dopravy se svými tratěmi, stanicemi, smyčkami, obratišti, depy, vozovkami a ostatním provozním zařízením, včetně hygienického a technického vybavení,

b) železniční doprava se svými tratěmi, vlečkami, nádražními, seřadovacími, skladovacími, manipulačními a odstavnými plochami, kontejnerovými terminály, nákladními obvodů a servisním a opravárenským zařízením, včetně hygienického a technického vybavení a vnitřních komunikací,

c) městská komunikační síť skládající se z komunikací:

- rychlostních

- sběrných

- obslužných

- nemotoristických,

d) vyhrazené cesty a prostranství pro pěší včetně mimoúrovňových přechodů a podchodů ostatních dopravních sítí, pasáží, pěších propojení stanic hromadné dopravy, vstupních prostorů vestibulů metra a rozptylových prostorů u zařízení s vysokou návštěvností

e) zařízení letecké, lodní a autobusové dopravy, letiště, přístavy, autobusová nádraží a stanice, vozovny veřejné autobusové dopravy včetně sociálního a technického vybavení

f) zařízení nákladní silniční, železniční, letecké a lodní dopravy, tj. překladiště, vozovny, opravní, včetně hygienického a technického vybavení

g) doplňková zařízení automobilové dopravy a zařízení společná, tj. garáže, a parking-garáže, soustředěné odstavné plochy a další technická vybavení,

h) účelové komunikace.

2) Stavby pro dopravu musí mít umístěny, konstruovány a zabezpečeny tak, aby odpovídaly jejím požadavkům a plnily podmínky ochrany životního prostředí a odpovídaly i požadavkům požární ochrany.

3) Dopravní síť musí zabezpečovat požadavky na plynulou a bezpečnou přepravu v každé etapě rozvoje hlavního města Prahy. Základní funkční poslání jednotlivých tras se nesmí trvale změnit opatřeními o řízení silničního provozu.

4) Dopravní síť a zařízení musí být navrhovány pro výhledový stupeň 1 : 3 a provozně způsobilé i pro přepravně nejnáročnější období jejich rozvoje a výstavby a mít dostatečné provozní rezervy, pokud územně plánovací dokumentace nestanoví jinak.

§ 25

1) Při výstavbě a přestavbě dopravního systému hlavního města Prahy se přednostně zajišťují potřeby hromadné dopravy osob. Přitom je nutné vycházet z únosné kapacity sítě městských komunikací s ohledem na stupeň narušení kvality životního prostředí, zejména pokud se týká hluku a exhalací.

2) Stanice a zastávky hromadné dopravy a zejména stanice metra musí odpovídat charakteru okolních staveb.

3) Dopravní trasy a zařízení celoměstského a nadměstského charakteru je nutno soustřeďovat do vyhrazených dopravních koridorů a k tomu určených prostorů.

4) Na území města je možné umístit pouze ta dopravní zařízení, která přímo souvisejí s významem a funkcí hlavního města a jeho dopravní obsluhou.

5) Nedílnou součástí dopravní sítě města jsou i dopravně zklidněné komunikace, cyklistické stezky a stezky pro pěší. Tyto komunikace a stezky musí mít bezpečné křížení s ostatními dopravními trasami.

§ 26

Místní komunikace

1) Trasa místních komunikací musí umožnit napojení každé stavby komunikační přípojkou. Vzdálenost okraje vozovky místních komunikací od vstupu do jednotlivých staveb nebo od vstupu na stavební pozemek nesmí přesáhnout 20 m, pokud nejsou zřízeny neveřejné účelové komunikace pro dopravní obsluhu objektů.

2) Součástí sítě místních komunikací musí být veřejné parkovací a odstavné plochy pro motorová vozidla. Parkovací a odstavné plochy zřizované u jednotlivých druhů staveb nenahrazují tyto veřejné plochy. Tyto plochy musí být navrženy tak, aby umožňovaly maximální retenci dešťových vod, nebo její vsakování.

3) Na rychlostních a hlavních sběrných komunikacích se musí zřizovat mimoúrovňové přechody pro pěší. Při intenzitě pěších proudů i proudů motorových vozidel, kdy by došlo k ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu, musí se zřizovat mimoúrovňové přechody i na ostatních komunikacích.

4) Křížení místních komunikací pro pěší a pro motorová vozidla s celostátní dráhou musí být mimoúrovňové. Úrovňové křížení lze připustit pouze při křížení málo frekventované vedlejší místní komunikace s celostátní dráhou místního významu nebo s vlečkou.

§ 27

Celostátní dráhy a letiště

1) Nově navržené celostátní dráhy nesmí povrchově procházet obytnými částmi obytné zóny.

2) Osobní nádraží musí přímo navazovat na komunikace, stanice a zastávky městské hromadné dopravy a pokud možno i na stanice metra.

3) Samostatná nákladová nádraží, odstavná nádraží, lokomotivní a vozové dílny a veškerá železniční zařízení s nepřetržitým provozem se nesmějí umísťovat v obytných zónách nebo v jejich blízkosti ani tam, kde by jejich provozem bylo narušeno životní prostředí nad přípustnou míru.

4) Výstavba a rozvoj letišť musí být řešeny tak, aby letecký provoz nebránil plánovanému rozvoji města aby byly co nejvíce omezeny prostory v okolí letiště s nepřipustnými hladinami hluku z leteckého provozu.

Díl šestý

Technické vybavení

§ 28

1) Technické vybavení se člení na

- a) péči o vodní toky
- b) kanalizaci
- c) zásobování vodou
- d) zásobování elektrickou energií
- e) zásobování plynem
- f) zásobování teplem
- g) telekomunikace
- h) odstraňování odpadků.

2) Systém technického vybavení města zahrnuje liniové stavby technického vybavení, stavby pro jímání vod, vodárny, vodojemy, čerpací stanice, čistírny odpadních vod, přečerpávací stanice, plynárny, výtopy, teplárny, rozvodny, transformovny, telefonní ústředny, zesilovací stanice a jiné objekty spojů, komunální dvory, služebny, spalovny, skládky, kompostárny atd., vždy včetně vnitřních komunikací, hygienických zařízení, technických zařízení, zeleně a popřípadě skladů a administrativy.

§ 29

Vodní toky

1) Vodní toky jsou významnou součástí životního prostředí a slouží zejména pro odběry vody pro zásobování města, bezpečné odvedení srážkových vod a vyčištění odpadních vod, vodní dopravu i akumulaci vody v nádržích a k rekreaci.

2) Vodní toky a nádrže musí být způsobem využití území v jejich okolí chráněny před znečištěním. Zvláštní ochranu vyžadují zejména rekreační nádrže Hostivař a Džbán a vodárenský odběr na Vltavě v Podolí.

3) V inundačním území vodních toků musí být ponechán dostatečný prostor pro odtok velkých vod a odchod ledů. V zátopovém území vymezeném zátopovou čarou stoleté vody (Q100) se zásadně vylučují stavby škol, nemocnic a jiných zdravotnických a sociálních ústavů a výjimečně se povolují a zřizují jiné stavby dle podmínek stanovených vodohospodářským orgánem. Dočasné skládky stavebního materiálu lze povolovat a zřizovat jen v takovém rozsahu, aby mohly být před povodní odstraněny, případně zajištěny před odplavením.

4) Při úpravách vodních toků může být navrhováno jejich zakrytí nebo odvedení jen ve výjimečných případech. Mimo intenzivně zastavěné plochy je třeba maximálně zachovat jejich přírodní charakter. Podél vodních toků a nádrží se zřídí podle potřeby manipulační pruh.

5) V pražské památkové rezervaci je nutno chránit tok Vltavy včetně vodohospodářských zařízení, zejména ve vztahu k panoramatickým hodnotám a technickým památkám.

§ 30

Odvádění odpadních vod

1) Kapacita kanalizace musí odpovídat plánovanému rozvoji města a jeho částí. Použití jednotné či oddílné kanalizační soustavy se řídí konkrétními vodohospodářskými podmínkami území a zástavby. Přečerpávání odpadních vod lze použít pouze v odůvodněných případech. Odvádění odpadních vod nesmí být vedeno otevřenou stokou.

2) Odpadní vody se odvádějí do ústřední čistící stanice města. Pouze v odůvodněných případech se mohou odpadní vody odvádět do lokální čistírny odpadních vod umístěné tak, aby její provoz negativně neovlivňoval životní prostředí města a umožňoval následné připojení na kanalizační soustavu města.

3) Žumpy pro shromažďování odpadních vod se smí zřizovat pouze tam, kde není recipient, do kterého lze odvádět vyčištěné odpadní vody z domovních čistíren u rodinných domů, zařízení stavenišť a zahrádkových osad.

4) Situační a výškové řešení dešťových kanalizací a výpustí z oddělovačů musí umožnit i dodatečnou výstavbu předčišťovacích zařízení těchto vod.

5) Odtoky srážkových vod je třeba snižovat terénními a jinými úpravami urbanizovaného území, které zabezpečují vsakování a retenci vody v území, snižují znečišťování přívalových odtoků a případně umožňují jejich postupné přečerpávání či přepouštění do splaškové sítě. Při potřebných úpravách vodních toků a výstavbě vodohospodářských zařízení sloužících k předčištění srážkových vod a retenci vody se musí maximálně respektovat přírodní hodnoty toků.

§ 31

Zásobování vodou

- 1) Dodávka pitné vody pro město musí být zajištěna z centrálních zdrojů. Výjimky tvoří pouze zásobování na okraji města, kde je do doby připojení na centrální zdroje vody možné lokální zásobování studnami.
- 2) Stavby, u kterých je to vhodné, se napojí na průmyslový vodovod, nebo se vybaví vlastním odběrem podzemní a povrchové vody, pokud využívání tohoto zdroje není z technických důvodů vyloučeno.
- 3) Umístění vodojemů musí zabezpečovat maximální rozsah oblastí zásobovaných gravitačně. Při vysokopodlažních stavbách musí být zřízeno zařízení pro dosažení potřebných tlaků.
- 4) Vodovodní síť na území města musí zabezpečovat požadavky požární ochrany z hlediska množství vody a jejího tlaku.

§ 32

Zásobování elektrickou energií

- 1) V obytných zónách městských sídelních útvarů se vede elektrická energie vysokého a nízkého napětí podzemními kabely.
- 2) Vedení velmi vysokého napětí se umístí vždy mimo obytnou zónu a jeho přípojky jsou v centrální oblasti města a v zastavěných částech města budovány jako kabelová vedení, v okrajových a nezastavěných částech města je přípustné použití nadzemních vedení.
- 3) Přípojky velmi vysokého napětí v centrální oblasti města musí splňovat požadavky minimálního provozního ovlivnění ostatních funkcí města.
- 4) Transformovny nebo rozvodny velmi vysokého a vysokého napětí a měnirny musí svým řešením odpovídat urbanistickému a architektonickému pojetí prostorů, ve kterých jsou tato zařízení umístována. Tato zásada musí být zvláště uplatněna v centrální části města a zejména v historické rezervaci. Pro hlučné tlakovzdušné spínače se zřizuje ochranné pásmo.

§ 33

Zásobování teplem

- 1) Stavby pro výrobu tepla a elektrické energie musí svou technologií odpovídat požadavkům ochrany životního prostředí.
- 2) Při výstavbě nových centrálních zdrojů na výrobu tepla se připouští pouze použití ušlechtilých paliv. Zařízení, která tomuto požadavku nevyhovují, je nutno postupně převádět na ušlechtilá paliva zejména tam, kde by mohlo dojít k nadměrnému obtěžování okolí.
- 3) Při opravách a úpravách současných zdrojů tepla musí být využity takové spalovací technologie, které snižují množství exhalátů v rámci požadavků na čistotu ovzduší a stav životního prostředí.
- 4) Rozvody tepla se ukládají do země. Výjimka se připouští jen ve výrobní zóně.
- 5) Zdroje tepla umístované na území města a zejména na ty, které jsou součástí obytné zóny, musí odpovídat urbanistickému a architektonickému řešení prostorů, ve kterých jsou tato zařízení situována, při současném respektování požadavků na ochranu ovzduší.

§ 34

Zásobování plynem

- 1) Rozvody plynu se ukládají pod zem. Výjimka se připouští jen ve výrobní zóně.
- 2) Regulační stanice plynu musí svým umístěním a stavebním řešením odpovídat urbanistickému a architektonickému řešení prostorů, ve kterých jsou tato zařízení umístována.
- 3) Zdroje plynu, plynojemy a jiná technologická zařízení spojená s výrobou plynu je nutno umísťovat vždy mimo obytné zóny.

§ 35

Telekomunikace

- 1) Telekomunikační síť se ukládají pod zem. Venkovní vedení lze připustit pouze v zóně pro zemědělskou výrobu a v jednotlivých odůvodněných případech v okrajových částech města a dále pro připojení dočasných staveb (např. zařízení stavenišť).

2) Budovy telefonních ústředěn se umísťují co nejbližší těžišť obsluhy a jejich řešení musí odpovídat prostředí, ve kterém jsou umísťovány.

3) Na nemovitých kulturních památkách a na všech uličních fasádách v území Pražské památkové rezervace se nepřípouští umísťování satelitních antén. Příjem signálu je třeba řešit kabelovým rozvodem. 8a)

§36

Odstraňování odpadků

1) Veškerá zařízení pro shromažďování, třídění, zpracovávání, ukládání a zneškodňování městských odpadů musí být umístěny v dostatečném odstupu od souvisle zastavěných částí tak, aby se zamezilo jejich nadměrnému převážení napříč městem a zabezpečila efektivnost provozu těchto zařízení.

2) Veškerá zařízení pro shromažďování, třídění, zpracovávání, ukládání a zneškodňování městských odpadů musí být řešena tak, aby nenarušovala životní prostředí a vzhled městských částí a prostorů a neohrožovala existující přírodní hodnoty.

ČÁST ČTVRTÁ

Územně technické a užitné vlastnosti staveb

§ 37

1) Na území města se umísťují stavby a zařízení pro bydlení, přechodné ubytování, občanské vybavení, výrobu a skladování, rekreaci, dopravu, technické vybavení, bezpečnost a ochranu státu a civilní obranu.

2) Stavby se umísťují v souladu se současnou a výhledovou urbanistickou koncepcí města, jeho částí a zón. Přitom se musí respektovat historické hodnoty staveb a prostranství.

3) Pozemky staveb se využívají v souladu s požadavky začlenění do prostředí, uchování existujících přírodních a kulturních hodnot, účelného provozního uspořádání a úspory kvalitní zemědělské půdy. Dispoziční řešení a použití technologie musí směřovat k ekonomickému využití energií i území a minimalizaci ochranných pásem.

4) Při umísťování staveb se respektuje vhodná architektonická, dispoziční a provozní vazba na existující nebo plánovaná veřejná prostranství, jejichž užívání nesmí být z hledisek estetických, funkčních a hygienických ohroženo, narušeno nebo omezeno.

5) Stavby je nutno podle potřeby vhodně napojit na veřejné komunikace a technické vybavení a zajistit bezpečný přístup, příjezd a popř. i evakuaci.

§ 38

1) Architektonické ztvárnění, dispoziční, konstrukční a materiálové řešení staveb musí být v souladu s jejich významem a umístěním a s požadavky na jejich užívání a životnost.

2) Ve stavbách se doporučuje vhodně sdružovat různé užitné funkce, přičemž jednotlivé části stavby musí splňovat vlastnosti požadované pro jednotlivé funkce a tyto se nesmějí vzájemně rušit nad přípustnou mírou.

§ 39

Dočasné stavby 9)

1) Stavebně technické řešení dočasných staveb musí odpovídat určené době jejich trvání. Nelze je zřizovat pro bydlení.

2) Dočasné stavby se nesmějí umísťovat v urbanisticky exponovaných polohách, na veřejných plochách zeleně a v historických zahradách, na veřejných komunikacích a prostranstvích. Umísťování dočasných staveb nesmí vyvolávat kácení porostů a tyto stavby nesmějí ani jinak ohrožovat nebo narušovat životní prostředí a užívání sousedních staveb a pozemků.

3) Pro dočasné stavby platí podle jejich druhu příslušná ustanovení této vyhlášky přiměřeně.

4) Dočasné stavby, které zhoršují životní prostředí nebo jsou zřízeny v rozporu s ustanoveními této vyhlášky, nesmějí být po skončení účelu užívání použity pro jiný účel a musí být odstraněny.

5) Maringotky, přívěsy a jiné mobilní objekty se posuzují z hlediska jejich umístění a účelu užívání.

Díl první

Stavby pro bydlení

§ 40

- 1) Stavby pro bydlení jsou bytové domy, u nichž převažuje funkce bydlení a rodinné domy.
- 2) Stavby pro bydlení se umísťují tak, aby zajišťovaly dobrou pohodu bydlení ve vyhovujícím životním prostředí. Umístění staveb pro bydlení musí odpovídat urbanistickému a architektonickému pojetí okolí v souladu se záměry výstavby a přestavby města a jeho částí.
- 3) Stavby pro bydlení mohou být sdružovány se stavbami občanského vybavení, pokud jsou zachovány zejména hygienické, požární a bezpečnostní požadavky.
- 4) Vzájemné odstupy jednotlivých staveb pro bydlení musí splňovat požadavky hygienické, požární ochrany, civilní obrany a na zachování soukromí bydlení. Jsou-li v některé z protilehlých částí stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, nesmí však být menší než 20 m s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domků podle § 43. Tyto odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umísťované ve stavebních mezerách řadové zástavy. Obdobně se určují odstupy od staveb neobytných, při nichž je nutno přihlížet také k jejich výšce.
- 5) Vzdálenost mezi přilehlým okrajem vozovky silnice nebo místní komunikace a průčelím nebo štítem staveb pro bydlení má být alespoň 6 m. Může se snížit v územním rozhodnutí při umísťování staveb ve stavebních mezerách.
- 6) V rámci staveb pro bydlení lze povolit i jiné činnosti, které bydlení neruší a jsou ekologicky nezávadné.

§ 41

- 1) Obytné místnosti a kuchyně ve stavbách pro bydlení musí dispozičním řešením a technickým vybavením splňovat požadavky na zdravé bydlení a bezpečné užívání. Ostatní prostory musí splňovat požadavky na bezpečné užívání.
- 2) Podíl podlahových ploch obytných místností z celkové plochy bytu musí odpovídat požadavkům na užívání bytů.
- 3) Byt je soubor místností a prostorů pod společným uzavřením, který svým stavebně technickým a funkčním uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení. Byt musí mít obytný prostor, vlastní uzavíratelný vstup, předsíň, prostor pro vaření, pro uskladnění potravin, pro tělesnou hygienu a pro umístění záchodové mísy. Rozsah a druh vybavení jednotlivých prostorů musí odpovídat velikosti bytu^{9a)}.
- 4) Obytná místnost je místnost, jež je vzhledem ke svému stavebně technickému uspořádání a vybavení určena k trvalému bydlení a která splňuje následující podmínky:
 - a) nejmenší podlahovou plochu 8 m²; pokud byt tvoří jediná obytná místnost, musí mít podlahovou plochu nejméně 20 m²;
 - b) nejmenší světlou výšku 2,5 m včetně podkroví, nejmenší světlá výška podkroví rodinných domů může být snížena na 2,3 m; u místností se skosenými stropy musí být tyto minimální výšky dodrženy nejméně nad polovinou plochy místnosti;
 - c) dostatečné přímé denní osvětlení;
 - d) přímé nebo dostatečně účinné nepřímé větrání;
 - e) přímé nebo dostatečně účinné nepřímé vytápění;
 - f) dostatečnou tepelnou a zvukovou izolaci obklopujících konstrukcí.
- 5) V obytných domech se zřizují garáže pro osobní motorová vozidla odpovídající počtu bytových jednotek.
- 6) Každá stavba pro bydlení musí být uzavíratelná. Přístupy a příjezdy musí být bezpečné jak pro osoby, tak pro vozidla obsluhy, zdravotní péče a požární ochrany. Alespoň jeden z přístupů z úrovně chodníku musí být bez schodů, např. s rampou.
- 7) Všechny přístupné prostory ve stavbách pro bydlení musí být vybaveny elektrickým osvětlením.
- 8) Pro dodatečné zřizování podkrovních bytů nebo i místností jiného účelu (např. atelier, kancelář, prádelna apod.) lze používat bytových domů, u nichž pro tento účel jsou předpoklady z hlediska dispozičního řešení a technického vybavení. Změnou stavby se nesmí porušit architektonický vzhled stavby, hygienické a požární požadavky, stabilita stavby a nesmí se nepřiměřeně zhoršit životní prostředí. Při půdních vestavbách nutno zachovat přiměřený prostor pro sušení prádla, pokud není zajištěno jinak.
- 9) Nástavby jsou nepřípustné na stavbách s výjimečnou architekturou nebo památkově chráněných, kde by mohlo dojít navrhovanými úpravami k narušení původních architektonických hodnot, nebo na stavbách pohledově exponovaných či v uličních souborech a blocích, kde by se mohla narušit architektonická jednota celku.
- 10) V blízkosti staveb pro bydlení se zřizují veřejná hřiště pro děti a mládež.

Oddíl první

Bytové domy

§ 42

1) Bytové domy musí umožňovat bezpečný pohyb uživatelů i při jejich evakuaci, transport ležících osob jakož i stěhování předmětů do velikosti 60 x 180 x 180 cm.

2) Dispoziční uspořádání a řešení přístupů musí respektovat specifiku jednotlivých druhů bytových domů (schodišťové, chodbové, pavlačové, terasové a jiné), jejich hmotnou konfiguraci (deskové, bodové atd.) a výšku.

3) Bytové domy mají mít domovní vybavení v rozsahu zajišťujícím plnění užitečných funkcí. Domovní vybavení musí zahrnovat prostory pro uložení kočárků, sportovních potřeb, prostor pro shromažďování odpadků, listovní schránky, praní a sušení prádla, zařízení pro klepání a čištění koberců a prostory pro údržbu. Pro skupinu bytových domů charakteru jednoduchých staveb se domovní vybavení zpravidla slouží v jednom z bytových domů nebo v samostatné stavbě umístěné v přiměřené vzdálenosti, pokud se dokončí před kolaudací prvého bytového domu této skupiny. Totéž platí i pro vhodně upravená stanoviště sběrných nádob na odpady (popelnice, kontejnery), k nimž je nutno zajistit přístup a příjezd.

4) Bytové domy pro staré občany a bytové domy pro zdravotně postižené osoby musí být v potřebné míře přizpůsobeny jejich tělesným dispozicím. Byty řešené pro 2 osoby v těchto domech musí umožňovat i oddělené spaní.

5) Každý bytový dům musí mít z hygienického hlediska odpovídající prostory pro umístění nádob na odpady v domě, nebo zařízení pro tento účel mimo dům v přiměřené vzdálenosti.

Oddíl druhý

Rodinné domy

§ 43

1) Rodinný dům je stavba, která svým stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinné bydlení, a v níž je více než polovina podlahové plochy všech místností určena k bydlení. Rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty a nejvýše dvě nadzemní podlaží a podkroví.

2) Vytváří-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, vzdálenost mezi nimi má být 10 m, nesmí však být menší než 7 m.

3) Vzdálenost rodinných domů vytvářejících mezi sebou volný prostor nesmí být od společných hranic pozemků menší než 3 m. Pokud by rozměry stavebního pozemku znemožňovaly účelné dispoziční řešení stavby rodinného domu, může stavební úřad snížit jeho vzdálenost od společné hranice pozemků výjimečně až na 2 m.

4) Ve zvlášť stísněných územních podmínkách, kde nelze dodržet vzdálenost podle odstavce 1, může stavební úřad snížit vzdálenost mezi rodinnými domy až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých částí stěn nejsou okna obytných místností. V těchto případech se nemusí uplatnit ustanovení odstavce 2 o vzdálenostech rodinných domů od společných hranic pozemků.

5) V územích, kde je nutno stavbu přizpůsobit charakteru okolní zástavby, je možno uplatnit urbanistická hlediska a umístit rodinný dům na hranici pozemku. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici žádné otvory.

6) Nemají-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, musí na sebe navazovat minimálně jednou třetinou hloubky štítové zdi.

7) Plocha zastavěná nadzemními objekty nesmí přesáhnout u:

a) rodinných domů mezi nimiž je volný prostor, dvojdomů a koncových sekcí řadových domů 30 % plochy pozemku,

b) u běžných sekcí řadové zástavby 50 % plochy pozemku.

8) Vzdálenost se měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, popřípadě od vnějších hran vstupů, balkonů, lodžii, teras, od hranic pozemků apod.

§ 44

1) Rodinné domy musí mít domovní vybavení jako bytové domy a kromě tohoto ještě:

a) zádveří (závěťří),

b) možnost umístění instalačních měřících zařízení,

c) prostor pro ukládání zeleniny a brambor,

d) kotelnu nebo prostor pro kotlík ústředního topení a prostor pro palivo, pokud není zajištěno vytápění plynem, elektřinou nebo vytápění ze skupinové kotelny popřípadě z veřejné sítě

e) garážové a odstavné stání na každý byt v rodinném domu.
Dále mohou zahrnovat zejména:

- f) prostor pro ukládání ovoce,
- g) prostor pro ukládání občasně používaných předmětů,
- h) prostor pro ukládání zahradního nářadí popřípadě zařízení,
- i) prostor pro domácí dílnu,
- j) prostor pro atelier nebo pracovnu,
- k) prostor pro saunu,
- l) prostor pro podnikatelskou činnost.

2) Garáže a prostor pro podnikatelskou činnost se řeší zpravidla jako vestavěné. Ve výjimečných případech mohou být umístěny, stejně jako odstavná stání, na stavebním pozemku rodinného domu.

3) Na stavebních pozemcích rodinných domů se mohou umísťovat také stavby, které plní doplňkovou funkci rodinných domů, popř. drobné a jednoduché stavby sloužící pro podnikatelskou činnost, není-li možno tuto funkci zabezpečit přímo v rodinném domu. Uvedené stavby musí splňovat podmínky této vyhlášky a požadavky zvláštních předpisů, zejména hygienických, požárních a bezpečnostních.

4) Stavby podle odstavce 2 a 3 se umísťují tak, aby vzhledově nenarušovaly rodinný dům, nezhoršovaly životní prostředí a byly v souladu s územním plánem.

5) Stavby pro chov drobného zvířectva se mohou umísťovat na pozemcích rodinných domů v okrajových částech města, pokud je jejich provoz hygienicky nezávadný.

6) Pro stavby umísťované na stavebních pozemcích rodinných domů podle odstavce 2 a 3 platí ustanovení [§ 40](#) odst. (5) a [§ 43](#) této vyhlášky přiměřeně.

§ 45

1) Oplocení stavebních pozemků rodinných domů se zřizuje v souladu s architektonickým řešením prostředí. Jeho zřízení může být také s ohledem na způsob zástavby a způsob využívání pozemků zakázáno.

2) Na nezastavěných plochách pozemků rodinných domů se zřídí především zeleň.

Díl druhý

Stavby občanského vybavení

§ 46

1) Stavby občanského vybavení a jejich jednotlivé části a prostory se musí řešit tak, aby se plně zajišťovaly jejich funkce, vhodné prostředí pro uživatele, hygienu, požární bezpečnost, bezpečnost práce a technických zařízení. Jejich řešením a provozem nesmí být nad přípustnou míru narušováno životní prostředí v jejich okolí.

2) Tyto stavby musí mít na svém pozemku v přiměřeném rozsahu rozptylové plochy pro návštěvníky a zařízení pro dopravu v klidu (parkování a odstavná vozidla) v rozsahu odpovídajícím kapacitě a způsobu užívání objektu občanského vybavení.

3) Pro stavby občanského vybavení a jejich jednotlivé prostory, v nichž se shromažďují diváci nebo návštěvníci, se stanoví nepřekročitelný limit kapacity, který se vyznačí před hlavním vstupem.

4) Veškeré prostory staveb občanského vybavení musí mít osvětlení, přívod vody a případně plynu, kanalizaci, vytápění a větrání odpovídající jejich účelu.

5) Architektonické řešení a materiálové provedení staveb občanského vybavení musí odpovídat jejich společenskému významu a poloze ve městě.

Oddíl první

Stavby pro školství a výchovu

§ 47

1) Stavby pro školství a výchovu se zpravidla umísťují v obytných zónách.

2) Mimo obytnou zónu lze umísťovat stavby pro školství a výchovu v případě, kdy si to způsob výuky nezbytně

vyžaduje, nebo když se jedná o plošně náročné stavby, např. vysokých škol apod.

3) Stavby pro školství a výchovu se umísťují ve zdravotně nezávadné poloze s příznivými klimatickými podmínkami. Musí splňovat požadavky oslunění, být chráněny proti vnějšímu hluku a začleněny do zeleně. Nesmějí být umístovány v místech ohrožených hlukem nad přípustnou míru.

4) Při umísťování staveb pro školství jako jsou odborná učiliště a učňovská střediska, střední školy všeobecně vzdělávací a odborné, školy a jiná speciální školská zařízení, se musí zvlášť přihlížet ke společenskému významu stavby, stanovení velikosti pozemku, nezastavěné plochy apod.

§ 48

1) Dispoziční řešení staveb pro školství musí zabezpečit vhodné podmínky pro výuku, včetně požadavků na oslunění a osvětlení denním světlem v požadované době. Na nezastavěných plochách se zřídí školní hřiště a zeleň¹²⁾.

2) Stavby pro školství se musí uspořádat do provozních celků podle pedagogicko-provozních zásad a hygienických požadavků. Prostory učeben a odborných pracovišť musí odpovídat pedagogickým požadavkům a zabezpečovat vhodné mikroklimatické poměry.

3) Stavby pro školství se vybaví tělocvičnami a zařízeními pro podávání jídel a podle potřeby pro jejich přípravu. Stavebně technické řešení tělocvičen má umožňovat jejich víceúčelové využívání.

4) Vzdálenost průčelí staveb pro školství, v nichž jsou umístěny učebny a odborná pracoviště, od komunikací a od ostatních zdrojů hluku se stanoví na podkladě měření a výpočtu, nejméně však musí být 10 m. Pozemky zejména mateřských škol a škol všeobecně vzdělávacích, se oplotí nebo ohradí a místa pro pobyt dětí musí být odvrácena od silně dopravně zatížených komunikací.

5) Při stavbách pro školství se zřídí samostatné vstupy do hospodářských zařízení a příjezdy k nim.

Oddíl druhý

Stavby pro vědu a výzkum

§ 49

1) Stavby pro vědu a výzkum se buď přičleňují ke stavbám pro výrobu, školství, zdravotnictví apod., nebo se umísťují jako samostatné stavby na pozemcích v obytné nebo výrobní zóně města.

2) Přičlení-li se stavby pro vědu a výzkum k jiným stavbám, platí přiměřeně ustanovení této vyhlášky pro příslušné stavby.

3) Při umísťování staveb pro vědu a výzkum musí být dodržena případná hygienická a bezpečnostní ochranná pásma a omezení rušivé účinky na okolí.

§ 50

Uspořádání staveb pro vědu a výzkum musí vycházet z optimálních požadavků pracovišť a případně technologických procesů a vhodně umožňovat jejich inovace.

Oddíl třetí

Stavby pro kulturu

§ 51

1) Umístění staveb pro kulturu a církevní stavby musí odpovídat jejich společenskému významu a mají být proto především včleňovány do společenských center s dobrou dostupností.

2) Dispoziční řešení těchto staveb musí vytvářet podmínky pro jejich činnost.

3) Osvětlení v shromažďovacích, nástupních a ostatních účelových prostorách musí zajišťovat dobrou viditelnost, větrání musí zajišťovat řádnou výměnu a kvalitu vzduchu odpovídající jejich účelu a hygienickým požadavkům. Prostory, u nichž se počítá s evakuací, musí být vybaveny nouzovým osvětlením.

4) Umístění pokladen, šaten, kuřáren, hygienických zařízení a dalších podobných prostorů musí být v souladu s požadavky plynulosti vnitřního provozu, včetně únikových cest.

§ 52

zrušen

Oddíl čtvrtý

Stavby pro zdravotnictví a sociální péči

§ 53

1) Stavby pro zdravotnictví a sociální péči se umísťují v obytných zónách nebo v samostatných pro ně určených areálech. Mimo obytnou zónu se umísťí stavby pro zdravotní péči v případech, kde si to způsob zdravotní péče nezbytně vyžaduje.

2) Nemocnice, dětské domovy a ústavy sociální péče se umísťují ve zdravotně nezávadné poloze s příznivými klimatickými podmínkami a v dostatečném odstupu od silně dopravně zatížených komunikací. Musí být celodenně osluněny, chráněny proti vnějšímu hluku a začleněny do zeleně.

3) Zdravotnická střediska, polikliniky, ústavy sociální péče, jesle a dětské domovy se umísťují v klidových polohách obytných zón v dostatečném odstupu od komunikací s intenzivní dopravou.

4) Zdravotnická střediska uvnitř průmyslových závodů se musí umísťit v nejpříznivější poloze. Hygienické požadavky uvnitř staveb se musí zabezpečit stavebně technickým řešením.

5) Jesle, dětské domovy a ústavy sociální péče pro mládež se musí umísťit v dostatečné vzdálenosti od hranic stavebního pozemku, který musí být oplocen. K hranici mohou přiléhat jen prostory staveb, v nichž jsou umístěna správní a hospodářská zařízení. Od hranic nezastavěné části pozemku určeného pro pobyt dětí musí mít stěny sousedních staveb odstup nejméně 10 m. Na pozemcích jeslí nesmějí být bazény a brouzdaliště.

6) Napojení staveb pro zdravotnictví na síť místních komunikací a rozvodné sítě musí odpovídat funkci těchto staveb. Pro jízdu sanitních vozů se musí zajistit vyhovující napojení na síť místních komunikací.

§ 54

1) Uspořádání staveb pro zdravotnictví a sociální péči musí zabezpečit dispoziční oddělení účelových provozů zdravotní a sociální péče, provozů hospodářské části a příslušné vybavení prostorů pro návštěvníky.

2) Stavební pozemky nemocnic, příp. jiných staveb pro zdravotnictví se musí oplotit. Stavební pozemky pro sociální péči se mohou oplotit. Na nezastavěných plochách se zřídí parková nebo sadová úprava s možnostmi pro odpočinek, ochranu proti slunci apod.

3) Pro nemocnice a polikliniky se zřídí v požadovaných vzdálenostech od provozních prostorů zařízení pro uskladňování, zneškodňování a odstraňování odpadů ze zdravotnických zákroků. Prostory infekčních oddělení musí být bezpečně odděleny od ostatních nemocničních prostorů i od sousedních staveb.

4) Stavby pro sociální péči určené pro zdravotně postižené nebo staré osoby se musí ve funkčních prostorech řešit a vybavit v souladu s potřebami těchto osob.

5) Odpadní vody ze staveb pro zdravotnictví se smějí vypouštět přímo do veřejné kanalizace jen v případě, že odpovídají podmínkám kanalizačního řádu. Jinak musí být předčištěny v samostatných zařízeních.

6) Stavby pro zdravotnictví a sociální péči, pokud vyžadují stálý příkon elektrické energie, musí mít vlastní náhradní zdroj umístěný tak, aby nadměrně nerušil jejich užívání a životní prostředí v okolí. Obdobně se zajišťuje bezpečné zásobování vodou z vlastního zdroje nebo se zabezpečí dostatečná akumulace vody.

§ 55

Stavby pro veterinární péči

1) Stavby pro veterinární péči (ošetřovny pro drobná zvířata) se umísťují tak, aby jejich provoz nezpůsobil hygienické závady, byly dosažitelné veřejnými dopravními prostředky a začleněny do zeleně.

2) Napojení staveb na síť místních komunikací a rozvodných sítí musí odpovídat funkci těchto staveb. Pro vozidla návštěvníků je nutno zajistit dostatečné odstavné plochy.

3) Odpadní vody před vypuštěním do veřejné kanalizace musí odpovídat kanalizačnímu řádu.

Oddíl pátý

Stavby pro služby, obchod, veřejné stravování a pošty

§ 56

- 1) Stavby pro služby, obchod, veřejné stravování a pošty se umísťují především v obytných zónách. V jiných zónách se umístí jen pokud se jimi funkce zón vhodně doplňují.
- 2) Stavby pro služby, obchod, veřejné stravování a pošty se mají umísťovat v obytných zónách při hlavních a místních komunikacích. V jiných zónách se umísťují na místech koncentrované potřeby.
- 3) Zařízení pro kluby, obchod, veřejné stravování a pošty je žádoucí sdružovat ve víceúčelových stavbách a mohou být začleňovány do staveb pro bydlení, pokud svými vlivy a účinky nenarušují životní prostředí a splňují požadavky požární bezpečnosti, hygieny, bezpečnosti práce a technických zařízení.
- 4) Provozovny služeb, zejména které mají výrobní charakter, obchodu, veřejného stravování, pošty a skladové prostory obchodu se mohou umístit v obytných zónách. V bytových domech se mohou umístit jen pokud svými vlivy a účinky nenarušují životní prostředí nad přípustnou míru a splňují požadavky požární bezpečnosti, hygieny, bezpečnosti práce a technických zařízení.
- 5) Obchody s prodejem ovoce a zeleniny musí být vybaveny pitnou vodou na očištění zakoupeného zboží.
- 6) Stavby pro služby, obchod, veřejné stravování a pošty s intenzivním přísunem zboží nebo výrobků musí mít samostatný vstup a zařízení pro zásobování včetně nezbytných manipulačních ploch. Tyto vstupy a zařízení mají být u vedlejších místních komunikací a nesmějí narušovat životní prostředí okolí.
- 7) Stavby pro stánkový prodej se umísťují v návaznosti na frekvenci pěších, ale nesmějí narušovat architektonické kvality prostředí a vytvářet překážku provozu na veřejném prostranství.

§ 57

- 1) Uspořádání staveb pro služby, obchod a veřejné stravování a pošty musí zabezpečit dispoziční oddělení provozu od prostorů pro návštěvníky.
- 2) Stavby pro služby, obchod, veřejné stravování a pošty musí mít vlastní hygienická zařízení a podle povahy provozu samostatná hygienická zařízení také pro návštěvníky.

Oddíl šestý

Stavby pro dočasné ubytování

§ 58

- 1) Stavby pro dočasné ubytování (hotely, penziony, koleje, ubytovny, zotavovny, motoresty, autokempinky apod.) se zpravidla umísťují v obytné nebo rekreační zóně s dobrou návazností na prostředky hromadné dopravy osob.
- 2) V průmyslové zóně se mohou umístit stavby pro dočasné ubytování jen výjimečně ve zdůvodněných případech.

§ 59

- 1) Uspořádání staveb pro dočasné ubytování musí poskytovat potřebné pohodlí, klid a soukromí a jejich společenské a hygienické vybavení musí být v souladu s jejich kategorií. U staveb pro dočasné ubytování mládeže (koleje, internáty, domovy mládeže apod.) je nutno dimenzovat pozemky tak, aby na nich mohla být zřízena hřiště pro neorganizovanou zájmovou tělesnou výchovu.
- 2) Prostory pro ubytování a návštěvníky a provozní prostory obsluhy musí být od sebe dispozičně odděleny a vybaveny samostatnými vstupy a hygienickými zařízeními.
- 3) Pro odstupy staveb dočasného ubytování od staveb pro bydlení platí ustanovení [§ 40](#) odst. 5.

Oddíl sedmý

Stavby pro správu a řízení

§ 60

- 1) Stavby pro správu a řízení se umísťují v obytné a výrobní zóně.
- 2) Stavby pro správu se mají umísťovat na místech urbanisticky významných a dopravně dobře dostupných. Svou

architekturou a úpravou okolí musí odpovídat společenskému významu stavby.

3) Provozní uspořádání a vnitřní dispozice těchto staveb musí v souladu s jejich účelem zabezpečovat nerušený pracovní proces a dobrou orientaci a pohyb návštěvníků.

Oddíl osmý

Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci

§ 61

1) Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci, zejména zařízení pro plakátování, vývěsní skříňky, informační tabule, pamětní desky, popř. poutače, které slouží společenským, kulturním, obchodním a jiným účelům, se mohou umístit na stavbách nebo pozemcích ve všech zónách. Na území rezervace uvnitř památkových areálů a v blízkosti památkových objektů musí umístění respektovat požadavky památkové péče.

2) Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci nesmějí svým provedením ani umístěním porušovat vzhled města nebo krajiny, ohrožovat veřejnou bezpečnost a pořádek, bránit rozhledu na silnicích a místních komunikacích a na úroňových kříženích těchto komunikací s dráhami celostátními a vlečkami a nesmějí obtěžovat okolí a zejména obytné prostředí hlukem nebo světlem, obzvláště přerušovaným světlem.

3) Tyto stavby a zařízení se nesmějí umísťovat:

a) na národních kulturních památkách, na stavbách sloužících kulturním a pohřebním účelům, na pomnicích, památnících a pamětních deskách a v nejbližším okolí těchto staveb, v přírodních chráněných územích a ve veřejných parcích^{12a)},

b) na mostech, pobřežních zdech a jiných pevných zařízeních vodních toků, silnic a celostátních drah, na sloupech a stožárech telekomunikačního a energetického vedení na historických stožárech veřejného osvětlení a jejich replikách a na měřicích bodech geodetických sítí,

c) v blízkosti značek a signálů optických a zvukových, které slouží pro řízení a regulaci silniční, železniční, vodní i letecké dopravy, od těchto značek a signálů se musí úpravou i barvou výrazně odlišovat.

4) V dosahu chráněných památek a chráněných míst přírody se smějí umístit po předchozím posouzení vlivu na okolí.

5) Pokud mají být stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci umístěny nad inženýrskými sítěmi nebo v jejich těsné blízkosti, je k tomu třeba souhlasu příslušného správce inženýrské sítě.

6) Zařízení pro informace, reklamu a propagaci na domech musí být přizpůsobeno jejich architektuře a nesmí rušit základní členění průčelí nebo jeho důležité detaily. Výkladní skříň je třeba řešit pouze v rozsahu otvorů pro ně určených a nesmějí nevhodně předstupovat před líc zdiva domovních průčelí.

7) Uvedená ustanovení je nutno přiměřeně uplatňovat tam, kde se jedná např. o pamětní desky, informace o památkových objektech a areálech apod.

8) Reklamní, propagační a informační zařízení na střeších musí být tvořena z jednotlivých prvků (např. písmen, číslic, loga), nesmí přesahovat hřeben střechy a jejich celková výška nesmí přesáhnout 2 m.

9) Informační, propagační a jiná zařízení zřizovaná přechodně pro výzdobu k památným nebo jinak významným dnům a celostátním oslavám se posuzují samostatně.

10) Velkoplošná zařízení - plakátovací panely (od 4 m²)

a) musí být v souladu s urbanistickým a architektonickým řešením okolí, při postupném umísťování většího počtu těchto zařízení musí být zajištěn i jejich vzájemný soulad;

b) nesmí být umístěna v k. ú. Staré Město, Malá Strana, Hradčany a Josefov; na území Nového Města je umístění těchto zařízení možné na ohradách stavenišť a štítových zdech při dodržení ustanovení odstavce 4;

c) nesmí při umístění na oplocení přesahovat jeho výšku o více než 20 %.

11) Pro nosné konstrukce reklamních, propagačních a informačních zařízení, a to i nespojené s pozemkem nebo se stavbou, které nemají krátkodobý přenosný charakter, platí všechny požadavky pro umísťování těchto zařízení a přiměřené jejich charakteru i ustanovení o stavbách.

Díl třetí

Stavby pro výrobu, skladování a stavby pro těžební práce

§ 62

1) Stavby pro výrobu a skladování se umísťují a řeší především v souladu s jejich funkčním určením a provozními potřebami při současném dodržení kvality pracovního prostředí, omezení nepříznivých účinků na okolí.

2) Dispoziční a stavebně technické řešení staveb musí usnadňovat technologický rozvoj a zároveň sledovat efektivní využití území a maximální úsporu ploch, např. využitím vícepodlažních staveb.

3) Stavby a jejich prostory i součásti musí splňovat požadavky hygienické, požární bezpečnosti, bezpečnosti práce a technických zařízení, civilní obrany. Z těchto hledisek musí mít odpovídající dispoziční, konstrukční a materiálové řešení a být zejména řádně osvětleny, vytápěny, větrány a případně klimatizovány. Tam, kde je to provozně a hygienicky nezbytné, mají mít náhradní zdroj energetického zásobování.

4) Na nezastavěných a provozně nevyužitých plochách se zřídí zeleň zejména k tlumení nepříznivých účinků provozů.

5) U každé stavby pro výrobu, skladování a těžební práce se zřídí jako její součást hygienické zařízení, plochy pro odstavení motorových vozidel v odpovídající kapacitě a u soustředěných pracovišť zařízení pro závodní stravování.

Oddíl první

Stavby pro průmysl

§ 63

1) Stavby pro průmysl se umísťují především ve výrobní zóně.

2) V obytné zóně se mohou umístit nebo ponechat takové stavby, jejichž rušivé účinky nepřesáhnou míru přípustnou pro obytnou zónu, neohrožují kvalitu životního prostředí a jejichž nároky na přepravu zboží a surovin nevyvolávají nadměrnou dopravu.

3) Stavby, které k utlumení škodlivých účinků vyžadují tak rozsáhlé ochranné pásmo, že by rušilo urbanistické uspořádání města, se umísťují mimo zastavěné části města, pokud tím nebudou narušeny krajinné hodnoty.

§ 64

1) Stavby s jaderně energetickým zařízením se nesmí na území města umísťovat.

2) V ochranném pásmu jaderně energetického zařízení se mohou zřizovat jen stavby nezbytné pro provoz tohoto zařízení a stavby dopravních a rozvodných sítí s výjimkou komunikací základního komunikačního systému, celostátních drah, veřejných vodovodů apod.

§ 65

1) Uspořádání staveb pro průmysl musí splňovat požadavky výrobního procesu, mezioperační a závodové dopravy, přenosu energií, požadavkům požární ochrany a civilní ochrany, bezpečnosti práce a technických zařízení a hygienickým požadavkům.

2) Stavby pro průmysl se mají členit tak, aby se na samostatných plochách soustředily provozy hlavní výroby, provozy pomocných výrob, provozy a zařízení energetická, sklady zásob a sklady expediční, stavby pro správu a řízení, pro zdravotnická a energetická zařízení, pro společné stravování apod.

3) Na pozemcích staveb pro průmysl se mohou připustit byty služební a majitelů zařízení.

§ 66

1) Napojení staveb pro průmysl na síť silnic a místních komunikací musí zabezpečit plynulý a nerušený provoz závodové i veřejné dopravy.

2) Závodové komunikace musí zejména odpovídat potřebám výroby, požární bezpečnosti a civilní ochrany a tvořit přehlednou dopravní síť. Mají být odděleny od železničních vleček a od pozemních komunikací vyhrazených pro pěší.

3) Trasy nástupů pracovníků a hlavní trasy pohybu pracovníků uvnitř stavby nesmí křížovat trasy intenzivní nákladové dopravy ve stejné úrovni. Nevyhnutelné křížování hlavních tras musí být mimoúrovňové.

4) U každé stavby pro průmysl se zřídí jako její součást odstavné plochy pro osobní motorová vozidla. Její velikost se řídí počtem pracovníků nejsilnější směny a počtem návštěv. V případech, kdy dopravu surovin nebo výrobků zabezpečují nákladní motorová vozidla, musí se při stavbě zřídít jako její součást samostatné odstavné plochy také pro tato nákladní vozidla.

5) Každá stavba pro průmysl musí mít nejméně dva vjezdy napojené na síť závodových komunikací.

§ 67

1) Odpadní a srážkové vody všech druhů se musí odvádět do vlastní, podle povahy odpadních vod oddílné, závodové kanalizace a před zaústěním do veřejné kanalizace musí odpovídat požadavkům kanalizačního řádu. Při zaústění do vodovodního toku musí odpadní vody odpovídat požadavkům na vody vypouštěné přímo do vodních toků. Odvodnění srážkových vod musí být řešeno s maximálním využitím retenčních a vsakovacích schopností pozemku.

2) Každá stavba pro průmysl musí být napojena na veřejný vodovod pitné vody. Jen výjimečně při splnění hygienických požadavků může být zásobována pitnou vodou z jiných zdrojů. Podle technologických potřeb je vhodné napojení na průmyslový vodovod nebo samostatný zdroj užitkové vody.

3) Pokud tyto vodovodní soustavy nestačí pokrýt potřebu vody pro požární účely, musí mít každá stavba pro průmysl zabezpečen další zdroj vody nebo potřebnou akumulaci.

4) Stavby pro průmysl, při jejichž provozu vznikají užitkovatelné odpady, musí se vybavit prostory a zařízením pro hospodaření s těmito odpady. Odpady, které se nedají užitkovat, se musí zneškodnit nebo bezpečně uložit. Ekonomická a technická způsobilost či nezpůsobilost využití odpadů jak tuhých, tak tekutých a plynných se prokazuje v dokumentaci stavby.

5) Trasy nadzemních i podzemních vedení technologických a rozvodných sítí se mají sjednotit a umístit podél závodových komunikací. Souběžně nadzemní vedení se mají uložit na společných konstrukcích, souběžná podzemní vedení v kolektorech. Při technickém řešení kolektorových vedení je nutno bránit šíření hlodavců.

§ 68

1) Všechny prostory pracovišť musí splňovat požadavky hygienické, požární bezpečnosti, bezpečnosti práce a technických zařízení. V provozech s velkým vývinem tepla, plynů, prachu apod. se musí zajistit účinné přirozené a případně též umělé větrání a světlá výška pracovišť se musí přiměřeně zvýšit.

2) Šířky, podchodové výšky a dovolená zatížení pracoviště a vnitřních komunikací a vzájemné odstupy mezi technologickými zařízeními a mezi stavebními konstrukcemi musí umožňovat bezpečný pohyb pracovníků, obsluhu, údržbu, opravy, popř. i výměnu strojů a zařízení.

3) Vnitřní povrchy konstrukcí staveb pro průmysl musí být snadno čistitelné zejména v provozech, které jsou zdrojem prachu nebo v provozech s jedovatými nebo jinak škodlivými látkami a v provozech s nároky na mikrobiologickou čistotu výrobního prostředí.

4) Pracoviště bez denního osvětlení nebo s uměle vytvářeným mikroklimatem se mohou zřizovat, kde to vyžaduje technologie výroby a při dodržení zvláštních podmínek hygienických, požárních, podmínek bezpečnosti práce a technických zařízení.

§ 69

1) Hygienická zařízení (šatny, umývárny, sprchy, záchody) aj. zařízení (ohřívárny, kuřárny, oddechové místnosti apod.) se musí zřídit v odpovídající kapacitě a vzdálenostech od pracovišť, v samostatných budovách nebo přímo v provozních prostorech. Mohou se umístit i v prostorech bez denního osvětlení a přímého větrání, je-li v dostatečné míře zabezpečeno umělé osvětlení a větrání.

2) Závodní zdravotnické zařízení a závodní stravovací zařízení se umísťují tak, aby nebyla ohrožována prachem, kouřem, chemickými škodlivinami, vlhkem, hlukem, ořesý, zářením apod.

3) Závodní požární stanice se umísťují v místech s vhodným napojením na síť závodových komunikací.

Oddíl druhý

Stavby pro zemědělství

§ 70

1) Stavby pro zemědělství se umísťují výhradně mimo souvisle zastavěné části města.

2) Stavby pro zemědělství se umísťují tak, aby při jejich provozu nevznikaly hygienické a bezpečnostní závady. Zároveň je nezbytné je začlenit do krajiny a doplnit zelení.

3) Stavby pro rostlinnou a živočišnou výrobu umístěné v souvisle zastavěné části města se musí postupně zrušit.

4) Pokud se stavby pro zemědělství sdružují se stavbami pro navazující průmysl, musí sdružené stavby splňovat podmínky umístění a vnitřních uspořádání obou druhů staveb.

5) Stavby pro zemědělství podle svého druhu musí mít hygienická zařízení v odpovídající kapacitě. Karanténní a izolační zařízení staveb pro živočišnou výrobu musí mít hygienická zařízení samostatná.

§ 71

1) Stavby pro zemědělství se musí uspořádat tak, aby se na samostatných plochách soustředily provozy zemědělské výroby, provozy pomocných výrob, sklady zásob a zemědělských výrobků, prostory pro odstavování zemědělských strojů a dopravních prostředků, popř. stavby pro správu a řízení, pro hygienická zařízení apod.

2) Všechny prostory pracovišť ve stavbách pro zemědělství musí splňovat požadavky hygienické a veterinární, požární bezpečnosti, civilní obrany, bezpečnosti práce a technických zařízení.

3) Šířky, podchodové výšky a dovolená zatížení pracovišť a vnitřních komunikací, vzájemné odstupy mezi technologickými zařízeními a stavebními konstrukcemi musí umožňovat bezpečný pohyb pracovníků, obsluhu, údržbu, opravy, popř. výměnu strojů a zařízení a podle druhu stavby i pohyb zvířat. Stanice požární ochrany se umístí tak, aby byly vhodně napojeny na síť závodových komunikací.

4) Na nezastavěných a provozně nevyužitých plochách staveb pro zemědělství se musí zřídit zeleň, keře a stromy mají tvořit ochranu uvnitř pozemku stavby. Keře a stromy se umísťují také v ochranných pásmech.

5) U zemědělských staveb, jejichž provoz to vyžaduje, se mohou zřídit potřebné byty.

§ 72

Stavby pro zemědělství se musí napojit komunikační přípojkou nebo účelovou komunikací na síť silnic nebo místních komunikací. Nesmějí se napojit přímo na rychlostní komunikace.

§ 73

1) Stavby pro zemědělství se podle potřeby zajistí pitnou vodou z veřejného vodovodu nebo z vlastního zdroje.

2) Při velké potřebě vody, zejména ve stavbách pro živočišnou výrobu, je žádoucí zřídit samostatný zdroj užitkové a případně veterinárně nezávadné vody.

3) Pokud vodovodní soustavy nestačí pokrýt potřebu požární vody, musí mít zemědělské stavby v souladu s požárními předpisy zabezpečen zdroj požární vody nebo potřebnou akumulaci.

4) Srážkové vody na pozemku staveb pro zemědělství se musí svádět do kanalizace, popř. odvádět upravenými povrchovými svody. Přitom se musí zabezpečit, aby srážkové vody nebyly znečišťovány močůvkou, hnojůvkou a výkaly, chemikáliemi používanými pro ochranu rostlin a pro hnojení, silážními šťávami, zbytky krmiv, ropnými produkty apod.

5) Močůvka, hnojůvka a výkaly, odpady živočišné výroby a odpadní látky ze silážování musí být svedeny do nepropustných jímek bez odpadu a přepadu tak, aby se zabránilo vnikání vod z těchto jímek do veřejných kanalizací, do vodotečí nebo do terénu.

6) Jímky, do nichž jsou ukládány nebo sváděny výkaly zápachem obtěžující okolí, musí být těsně zakryty a úpravou výkalů se musí zápach maximálně snížit.

7) Ve stavbách pro zemědělství musí být pouze rozvody elektrického proudu o nízkém napětí. Vzdušná vedení elektrického proudu se nesmějí vést nad závodovými komunikacemi a odstavnými plochami. Stavby pro zemědělství se napojí podle potřeby na telekomunikační síť.

Oddíl třetí

Stavby pro skladování

§ 74

1) Stavby pro skladování se umísťují především ve výrobní zóně jako součást staveb pro průmysl nebo zemědělství, jako součást stavebních dvorů, staveb pro dopravu (přístavy, letiště, nákladová nádraží) nebo jako samostatné stavby pro skladování.

2) Pro umístování, uspořádání a vybavení staveb pro skladování, které jsou součástí průmyslových nebo zemědělských závodů, platí ustanovení této vyhlášky pro stavby pro průmysl nebo stavby pro zemědělství.

3) Samostatné stavby pro skladování se mohou umísťovat ve výrobní zóně, jestliže lze škodlivé účinky skladování a manipulace snížit ochrannými pásmy nebo jinými opatřeními na přípustnou míru a pokud nebude provozem okolních staveb ohrožena kvalita skladovaných hmot a výrobků.

4) Stavby pro skladování, u nichž škodlivé účinky skladovaných hmot a výrobků nebo manipulace s nimi vyžadují ochranné pásmo, které by rušilo urbanistické uspořádání města, musí se vhodně umístit v dostatečném odstupu od ostatních staveb.

§ 75

1) Samostatné stavby pro skladování se musí napojit na silnici nebo místní komunikaci, popř. na celostátní dráhu. Napojení na základní komunikační systém se musí provést připojovacími pruhy.

2) U staveb pro skladování napojených na pozemní komunikace se zřídí samostatné odstavné plochy pro motorová vozidla.

§ 76

1) Každá samostatná stavba pro skladování se stálou obsluhou musí mít pitnou vodu z veřejného vodovodu nebo z

vlastního zdroje.

2) Podle technologie skladování a manipulace, popř. podle požadavků požární ochrany musí mít samostatný zdroj užitkové vody.

§ 77

1) Srážkové vody na pozemku samostatných staveb pro skladování se musí svést do kanalizace, popřípadě odvádět upravenými povrchovými svody. Odtok srážkových vod je třeba vhodně snížit terénními a ostatními úpravami ploch a odvodňovacích zařízení.

2) Odpadní vody vznikající při manipulaci se skladovanými hmotami nebo výrobky nebo při čištění skladovacích ploch a zařízení se musí podle povahy znečištění vyčistit před vypuštěním do veřejné kanalizace nebo vodoteče.

3) Při skladování hmot a výrobků zvláštní povahy, zejména ve vodě rozpustných chemikálií, ropných produktů a toxických látek, se musí zabránit jejich unikání do terénu, povrchových a podzemních vod i do veřejné kanalizační sítě.

§ 78

1) Uspořádání staveb pro skladování musí umožnit na samostatných plochách soustředění skladišť, staveb pro správu a řízení, pro hygienická zařízení apod.

2) Jednotlivá skladiště se musí účelně napojit na závodové komunikace a vlečky.

3) Stavby pro skladování se musí bezpečně oplotit nebo ohradit a podle potřeby opatřit zařízením usnadňujícím střežení.

4) Pro stavby pro skladování se musí zřizovat podle druhu skladovaných hmot a výrobků ochranné pásmo. U staveb pro skladování hmot a výrobků, které mohou výbuchem ohrozit okolí, se musí zřídit odpovídající ochranný val nebo jiné odpovídající zařízení.

§ 79

1) Všechny prostory staveb pro skladování musí splňovat požadavky hygienické, požární bezpečnosti, bezpečnost práce a technických zařízení.

2) Skladiště se musí vybavit mechanizačními zařízeními odpovídajícími druhu a obratu skladovaných hmot a výrobků.

§ 80

Hygienická zařízení se musí zřídit v odpovídající kapacitě. Pouze výjimečně se mohou umístit i v prostorech bez denního osvětlení a přímého větrání, je-li v dostatečné míře zabezpečeno umělé osvětlení a větrání.

Oddíl čtvrtý

Stavby pro těžební práce

§ 81

Stavbami pro těžební práce podle této vyhlášky se rozumějí stavby, těžební práce a zařízení pro těžbu nevyhrazených nerostů, jejichž ložiska nejsou vhodná k průmyslovému dobývání.

§ 82

1) Uspořádání staveb pro těžební práce musí splňovat základní požadavky výrobního procesu, závodové dopravy, přenosu energií, požadavky požární ochrany a civilní obrany, bezpečnosti práce a technických zařízení a hygienické požadavky.

2) Vznikají-li při provozu staveb skryvkové, výsypkové neb odvalové hmoty, musí se pro jejich ukládání vyčlenit a upravit zvláštní plochy v prostoru těžebních prací, popř. v jejich blízkosti.

3) Působí-li těžební práce rušivými účinky na okolí, zřídí se ochranné pásmo, při porušení režimu podzemních vod, které ovlivní zdroje vody, musí se zajistit náhradní zdroj.

4) Stavby pro těžební práce se musí napojit komunikační přípojkou nebo účelovou komunikací na silniční síť. Nesmějí se napojit přímo na rychlostí silnice. Jako součást stavby se zřídí odstavné plochy. Před výjezdem na veřejnou komunikaci musí být zařízení k očištění vozidel.

5) Srážkové a odpadní vody se musí z prostoru staveb pro těžební práce vhodně a hygienicky odvádět. Zeleň na nezastavěných plochách určených k těžbě se musí ochraňovat a udržovat. Vyžaduje-li to bezpečnost, musí se prostory těžebních prací ohradit nebo oplotit.

6) Hygienická a jiná zařízení se zřídí v potřebné kapacitě a v přiměřené vzdálenosti od pracovišť.

Díl čtvrtý

Stavby pro rekreaci a tělesnou výchovu

§ 83

Stavby a zařízení pro rekreační a tělesnou výchovu nebo jejich jednotlivé části musí být řešeny tak, aby odpovídaly svému základnímu poslání krátkodobé rekreace v letním a zimním období a vyhovovaly kolektivním a individuálním potřebám.

Oddíl první

Stavby pro rekreaci

§ 84

Zařízení krátkodobé rekreace ve městě, zahrnující rekreační areály a zahrádkové osady, musí maximálně využívat daných přírodních prvků a omezit zástavbu na nejnútnejší vybavení.

§ 85

1) Výstavba rekreačních domků a chat se na území hlavního města Prahy nepřipouští. Na stavebních pozemcích existujících rekreačních chat a rekreačních domků se mohou umísťovat drobné stavby, s tím, že celkově zastavěná plocha pozemku nesmí překročit 15 % z celkové výměry pozemku.

2) Na územích určených územně plánovací dokumentací nebo územně plánovacími podklady pro výstavbu rodinných domků mohou být stávající rekreační domky nebo chaty upravovány na rodinné domky.

§ 86

1) Zahrádkové osady se umísťují na plochách vyhrazených tomuto účelu v souladu s územně plánovací dokumentací. Musí vytvářet organizované a komponované celky v návaznosti na okolní krajinu a prostředí. Tomuto hledisku se musí podřítit parcelace, charakter a rozmístění zahrádkářských chat.

2) Zahrádkové osady mohou mít společný centrální objekt se sociálním zařízením a popřípadě klubovnou a bazénem o odpovídající kapacitě, umístění v přiměřené docházkové vzdálenosti. Jednotlivé zahrady se mohou vybavit do země zapuštěnými nádržemi na vodu (bazény) do velikosti 5 m². Garáže se v osadách nesmějí zřizovat.

3) Zahrádkářské chaty nesmějí mít zastavěnou plochu větší než 16 m² včetně teras, verand a vstupů. Smějí mít jedno nadzemní podlaží bez podkroví a mohou být podsklepeny při podezdívce max. 45 cm nad terémem.

4) Hygienická zařízení se budují zpravidla jako společná. Jinak se musí vestavět do jednotlivých chat. Musí mít nepropustnou jímkou bez přepadu (žumpa).

5) V zahrádkářské osadě musí být dodrženo řešení zahrádkářských chat tak, aby byl zajištěn estetický vzhled osady jako celku i jednotlivých chat i co do konstrukcí, materiálu a barevnosti.

6) Zahrádkové osady se mohou oplotit průhledným, popř. živým plotem. Oplocení jednotlivých zahrádek v areálu je nepřipustné s výjimkou živých plotů max. 1 m vysokých.

7) Pokud se zřizují zahrádkové osady na dobu kratší než 5 let, může se v nich v odpovídající míře vybudovat jen společné zařízení pro úschovu nářadí, hygienu, popř. úkryt před nepohodou.

8) Stabilizované zahrádkové osady by měly být vybaveny zdrojem pitné vody.

9) Zahrádkové osady musí mít možnost napojení komunikační přípojkou na veřejnou pozemní komunikaci a musí u nich být zřízeny odstavné plochy pro automobily.

§ 87

1) V přírodních areálech rekreační zóny se zřizují pro krátkodobou rekreaci účelná a doplňující zařízení pro návštěvníky, avšak jen tak, aby neporušovala přírodní hodnoty území.

2) Podle povahy areálu musí být zřízeny při hlavních nástupních směrech odstavné plochy pro motorová vozidla s hygienickým zařízením v odpovídající kapacitě a docházkové vzdálenosti.

3) Hygienická zařízení se musí napojit na veřejný vodovod a kanalizaci, popřípadě zabezpečit jiný zdroj vody a zneškodňování odpadů.

4) V rekreačních areálech je možno situovat drobná zařízení a stavby jako jsou kryté přístřešky, vyhlídková stanoviště, rozhledny, úpravy pramenišť, studánek, přemostění vodotečí a doplněním drobnou architekturou.

5) K provedení staveb musí být použito převážně přírodních materiálů.

Oddíl druhý

Stavby pro tělesnou výchovu

§ 88

1) Stavby pro tělesnou výchovu se zřizují jako otevřené stavby nebo jako kryté stavby pro aktivní tělesnou výchovu a sport, i pro návštěvníky.

2) Umísťují se především v obytné nebo rekreační zóně. Mimo zastavěné území se umísťují jen v případech, když charakter tělesné výchovy vyžaduje specifické přírodní nebo klimatické podmínky, nebo by rušivě působily na okolí.

3) Otevřené stavby pro tělesnou výchovu se umísťují v obytné zóně v místech, kde nadměrný hluk nejméně obtěžuje okolí. Musí se zřídit ochranná pásma se zelení, popř. jiná opatření k účinnému tlumení hluku a negativních vlivů provozování některých sportů.

4) Při umísťování všech druhů staveb pro tělesnou výchovu se musí přihlížet k významu stavby, velikosti pozemku a rozsahu nezastavitelné plochy apod.

§ 89

1) Plochy a prostory pro vlastní tělesnou výchovu musí stavebně odpovídat pravidlům pro jednotlivé druhy sportu včetně ochranných opatření (oplocení).

2) Prostory pro sportovce, prostory pro návštěvníky i prostory hospodářského a technického provozu musí být dispozičně odděleny. Musí být vybaveny samostatnými hygienickými zařízeními v odpovídající kapacitě a s vhodným rozmístěním tak, aby bylo zabezpečeno pokrytí potřeb i při špičkové návštěvnosti.

3) Uspořádání prostorů pro návštěvníky musí umožňovat bezpečný přístup na všechna místa v hledišti, zabraňovat nežádoucímu shlukování a pohybu osob a umožňovat plynulý a bezpečný odchod.

4) Uspořádání východů a rozptylových ploch musí umožnit plynulý a bezpečný odchod návštěvníků i sportovců.

5) V přiměřené vzdálenosti od staveb pro tělesnou výchovu se musí zřídit odstavné plochy pro motorová vozidla jako součást stavby.

Oddíl třetí

Zeleň

§ 90

1) Jednotlivé městské části se musí přiměřeně vybavit plochami zeleně.

2) Způsob úpravy ploch zeleně a náročnost její skladby se řídí účelovým posláním, přírodními podmínkami určitého území a jeho významem v návaznosti na územní systém ekologické stability.

§ 91

1) Pro ochranu zeleně, zahrnující parky a lesy zvláštního určení (rekreační a parkové lesy), jsou rozhodující přírodní hodnoty daného území.

2) Ve veřejných parcích musí zezeň tvořit alespoň tři čtvrtiny celkové plochy pozemku.

3) Nepřipouští se zřizovat vegetační kryt z dřevin a bylin agresivních a zplevelňujících a neodpovídajících danému stanovišti.

4) Veřejné parky se vybavují sítí závlahového vodovodu s umělým osvětlením, hygienickým zařízením a výtoky (fontánami) s pitnou vodou ve vhodných místech plochy parku. Parkové plochy včetně pěších cest musí být upraveny tak, aby umožnily maximální vsakování a retenci srážkových vod. Dešťová kanalizace se zřizuje jen pokud je to nezbytně nutné. Pěší cesty musí mít zpevněný povrch.

5) Úpravy krajiny musí odpovídat systému ekologické stability a vytvářet přitom podmínky krátkodobé rekreace obyvatel města.

6) V areálech zdraví je třeba vymezit vedle oddechových prostorů též prostory s jednoduchým tělocvičným zařízením. V areálech zdraví se mají zřídit základní hygienická zařízení.

7) Na plochách veřejné zeleně se má využít prvků drobné architektury a okrasných vodních ploch k umocnění pohody a estetického účinku.

§ 92

Plošný rozsah lesních porostů městských parků a historických zahrad nesmí být zmenšován ve prospěch jakékoliv jiné funkce města. Rozsah a ráz veřejné zeleně nesmí být znehodnoceny zábořem pro potřeby výstavby, musí odpovídat charakteru prostředí a klimatickým podmínkám a působit při zabezpečování estetických ochranných a bioklimatických potřeb městských částí.

§ 93

Pro vyhrazenou¹³⁾, ochrannou a hospodářskou zeleň platí přiměřeně ustanovení tohoto oddílu.

Díl pátý

Stavby pro dopravu

§ 94

1) Stavby pro dopravu nesmějí výrazně porušovat ráz krajiny, musí dodržovat podmínky ochrany vodních toků a podzemních vod, ochrany kulturních památek a přírodních výtvarů, nesmí svými vlastními ochrannými pásmy bránit předpokládanému rozvoji města a účinky dopravy (hlukem, výfukovými plyny a vibracemi) nadměrně zhoršovat životní prostředí. Pro zmírnění účinků, kterými stavby pro dopravu ruší ráz krajiny, se má podél nich zřizovat zeleň, pokud to dovolují požadavky na bezpečnost provozu.

2) Ztvárnění dopravních staveb musí respektovat specifické vlastnosti jejich polohy ve městě a urbanistickou koncepci okolí.

3) Umístění a řešení staveb pro dopravu musí dodržovat podmínky ochrany obyvatel před hlukem, prachem a škodlivými exhalacemi a nesmí nadměrně zhoršovat životní prostředí.

Oddíl první

Stavby pro hromadnou dopravu osob

§ 95

1) Stanice a zastávky hromadné dopravy musí být umístovány v optimálních docházkových vzdálenostech při zachování požadavků na ochranu před hlukem a exhalacemi.

2) Umístění přestupních stanic mezi jednotlivými prostředky městské a ostatní hromadné dopravy musí zabraňovat zbytečným časovým ztrátám cestujících při přestupu a mají se soustřeďovat do technicky vybavených přestupních uzlů opatřených přístřešky a veřejnými telefony. Tento požadavek se uplatní i pro umístování záchytných parkovišť ve vazbě na stanice městské hromadné dopravy.

3) Zastávky prostředků hromadné dopravy v dopravně významných komunikacích je nutno vybavit mimoúrovňovým přechodem pro pěší anebo světelně řízeným úroňovým přechodem.

4) Zastávky autobusové dopravy se zřizují v zálivech nebo ve vyhrazených částech zastavovacího pruhu. Zastávky v zastavěných částech města se umísťují tak, aby negativní důsledky provozu, zejména hluk a exhalace, co nejméně narušovaly životní prostředí.

5) Vedení tras městských komunikací musí zajišťovat bezpečný a plynulý provoz zejména městské hromadné dopravy.

Oddíl druhý

Stavby pozemních komunikací

§ 96

1) Na dopravně významných komunikacích musí být kromě bezpečnosti dopravního provozu zajištěna plynulost dopravního toku. Vnější expresní okruh musí být vybaven mimoúrovňovými křižovatkami.

2) Úprava a využití území podél hlavních komunikací musí být vhodně upraveno a využito při respektování účinků a důsledků těchto komunikací.

3) Není-li možné zajistit dostatečné odstupy hlavních komunikací od stávajících obytných i jiných staveb musí být komunikace vybaveny technicky tak, aby se omezila intenzita hluku pod přípustnou mez nebo se upraví existující stavby, případně změny jejich užívání.

4) Pozemní komunikace včetně chodníků a veřejných prostranství musí mít bezprašný povrch a musí umožňovat

čištění mechanizačními prostředky.

5) Srážkové vody z vozovek komunikací a dopravních ploch v souvisle zastavěné části musí být odvedeny do kanalizace. Na ostatní části území se mohou tyto vody odvádět otevřenými svody. Odstavná stání ze zatravněvacích tvárníc musí být provedena tak, aby se srážková voda vsakovala do terénu.

Oddíl třetí

Zařízení pro dopravu v klidu

§ 97

1) Rozsah ploch pro parkování a odstavování vozidel musí odpovídat výhledovému stupni automobilizace. Potřebný počet stání se řeší samostatnými nebo kombinovanými stavbami pro garážování a plošnými parkovišti.

2) V obytné zóně města se mohou umístit všechny druhy garáží pro osobní a obytné automobily. Mohou se umístit i v ochranných pásmech obytných zón.

3) Garáže pro sanitní vozy, vozy Policie České republiky, Sboru nápravné výchovy a požární ochrany se mohou umístit v obytných zónách, popřípadě v jejich ochranných pásmech.

4) Stavby velkokapacitních garáží a odstavných ploch je vhodné vybavovat potřebnými zařízeními pro údržbu a mytí vozidel, případně i čerpací stanicí pohonných hmot.

5) Hromadné garáže se musí umístit v takové vzdálenosti od sousedních staveb a technicky vybavit tak, aby se v těchto stavbách nezhoršovalo prostředí nad přípustnou mírou. Obdobně je třeba dbát na ochranu okolí, pokud to jeho funkce vyžaduje. Napojení hromadných garáží na veřejné pozemní komunikace nesmí rušit plynulost dopravního proudu.

Oddíl čtvrtý

Stavby pro motorismus

§ 98

1) Komunikační síť je nutno vybavit potřebným počtem čerpacích stanic pohonných hmot.

2) Čerpací stanice se umísťují zejména v návaznosti na hlavní komunikace.

3) Komunikační přípojky veřejných čerpacích stanic na veřejné pozemní komunikace nesmějí narušovat plynulost dopravního proudu.

4) Velké čerpací stanice pohonných hmot se mají vybavit i nutným servisním zařízením s mycími linkami.

5) Umístění, velikost a stavebně technické řešení čerpacích stanic pohonných hmot, servisů a opraven motorových vozidel musí odpovídat požadavkům ochrany podzemních i povrchových vod a hygienické ochraně okolí.

6) Garáže, odstavné plochy a opravy pro nákladní automobily a autobusy se umísťují do zón určených pro průmyslovou výrobu nebo skladování, v těžišti obsluhované oblasti.

7) V oblasti podél vnějšího automobilového okruhu, ale v dostatečně izolované, resp. chráněné poloze se umísťují motely s potřebnými parkovacími plochami pro tranzitní silniční nákladní vozidla, vybavené nejnižším servisem.

8) Opravy motorových vozidel se umísťují v zónách pro průmysl. Menší opravy osobních vozidel a servisy se mohou umístit v obytné zóně pouze výjimečně.

§ 99

zrušen

Díl šestý

Stavby technického vybavení

§ 100

1) Do staveb technického vybavení se zahrnují stavby pro zásobování města vodou, energiemi, odvádění a čištění odpadních vod, telekomunikační zařízení i odstraňování nebo využití odpadků.

2) Stavby technického vybavení se umísťují v souladu s potřebami města a jeho urbanistickým rozvojem.

3) Stavby technického vybavení se podle jejich účelu a druhu sdružují do vhodných provozních celků. Podzemní, popřípadě i nadzemní vedení mají být soustředěna ve společných trasách (koridorech) vedených dle možností v ochranných

pásmech pozemních komunikací nebo v kolektorech, případně jednoúčelových tunelových vedeních. Výškové umístění kolektorů musí odpovídat potřebám obsluhovaného území.

4) Stavební pozemky pro technické vybavení musí umožňovat předpokládaný rozvoj.

5) Architektonické a konstrukční řešení staveb technického vybavení musí odpovídat stávajícímu nebo předpokládanému charakteru okolí, do kterého jsou tyto stavby umísťovány a musí splňovat požadavky na ochranu životního prostředí.

Oddíl první

Stavby pro vodní hospodářství

§ 101

1) Do staveb pro vodní hospodářství se zahrnují vodní nádrže, vodojemy, jímací zařízení, úpravní vody, čerpací stanice, čistírny odpadních vod, hydromeliorační stavby apod. Musí být v souladu s urbanistickým rozvojem města a s funkčními požadavky těchto staveb.

2) Jímací zařízení, vodojemy, úpravní vody, čerpací stanice, předčišťovací zařízení, čistírny odpadních vod musí být oploceny případně konstrukčně uzpůsobeny tak, aby byl zamezen přístup k těmto zařízením, zajištěna bezpečnost obyvatel a funkce zařízení. Nebrání-li tomu provozní důvody, je vhodné opatřit tyto stavby odpovídající zelení.

3) Vodní nádrže zajišťující regulaci odtoku srážkových vod ze zastavěného území nesmějí být upraveny pro rekreaci. Tyto nádrže je vhodné oddělení od souvislé zástavby pásy vysoké zeleně.

4) Předčišťovací nádrže srážkových vod a akumulační nádrže vod z oddělovačů jednotné kanalizace se oddělují od okolních staveb zelení. Pro tato zařízení se rezervují dostatečné plochy v případech, že se tato zařízení nebudují současně s výstavbou kanalizace.

5) Vodovody se umísťují ve společných trasách s jinými podzemními vedeními. Při křížení a souběhu vodovodu s kanalizací se umísťuje vodovod nad niveletu kanalizace.

§ 102

1) Vodní toky se mohou zakrývat nebo odvádět do potrubí jen ve výjimečných případech. Úpravy vodních toků musí způsobem řešení odpovídat funkci toku a zejména u malých vodních toků se musí zachovat jejich přírodní charakter.

2) Při ukládání vodovodního a kanalizačního potrubí a při úpravách vodních toků se musí dodržovat požadované bezpečnostní vzdálenosti od základů staveb, vzájemné vzdálenosti od ostatních vedení, požadované krytí vodovodního potrubí a hloubka uložení kanalizačního potrubí umožňující odvodnění sklepů budov.

Oddíl druhý

Stavby pro energetiku

§ 103

1) Do staveb pro energetiku se zahrnují transformační stanice, rozvodny, měnírny, zdroje tepla, regulační stanice apod., jejich umístění musí být v souladu s rozvojem města.

2) Tyto stavby a zařízení musí být oploceny nebo konstrukčně a dispozičně uspořádány tak, aby k nim byl zamezen přístup nepovolaných osob a zajištěna bezpečnost obyvatel a funkce zařízení. Jejich pozemky je vhodné osázet zelení, pokud tomu nebrání provozní či bezpečnostní důvody.

3) Stavby energetických zařízení v obytných zónách a městských částech je účelné slučovat s dalšími stavbami vybaveností, pokud to jejich povaha nevyklučuje.

4) Umístění okrskových zdrojů tepla v obytné zóně musí umožňovat výhledové připojení na velké zdroje tepla umístěné mimo tuto zónu a přestavbu těchto zdrojů na výměňkové stanice.

5) Transformační stanice 110/22 kV a vysokotlaké regulační stanice plynu v souvisle zastavěných částech města musí být řešeny s ohledem na minimalizaci územních nároků a vhodné začlenění do okolí při dodržení hygienických a bezpečnostních požadavků.

6) Kabelová vedení, teplovody a plynovody se umísťují zpravidla do sdružených tras vedení technického vybavení a kolektorů.

7) Při ukládání energetických vedení se musí dodržovat požadavky na bezpečnostní vzdálenosti od základů staveb, předepsané vzájemné vzdálenosti od ostatních vedení, požadované krytí a požadavky ochranných pásem. Konstrukce vstupních šachet a poklopů a jejich osazení nesmějí narušovat bezpečnost a plynulost dopravy.

8) Konstrukce, materiály a stavebně technické provedení při výstavbě energetických vedení musí zajišťovat omezení nároků na prostor, dlouhodobou životnost, provozní bezpečnost, odolnost proti působení vnějšího prostředí, snadnost oprav a nízké náklady na údržbu.

9) Tepelné a energetické zdroje, spalovny a ostatní zařízení s plynými exhalacemi musí být vybaveny zařízením pro účinné zachycování exhalátů a komíny dostatečné výšky pro účinný rozptyl přípustného zbytku spalin.

10) V době uvedení zdrojů a zařízení uvedených v odstavci 9 do provozu musí být vyřešeno ukládání a zneškodňování nespalitelného odpadu.

Oddíl třetí

Stavby pro telekomunikace

§ 104

1) Do staveb pro telekomunikace se zahrnují telefonní ústředny, zesilovací stanice, rozhlasová a radioreléová zařízení apod. Musí být v souladu s urbanistickým rozvojem města a architektonickým pojetím prostorů, ve kterých se umístí.

2) Stavby pro telekomunikace je možno slučovat se stavbami pošt nebo jinými stavbami.

3) Stavby televizních vysílačů a retranslačních stanic se umístí a řeší tak, aby nezabraňovaly urbanistickému rozvoji města.

4) Telekomunikační vedení se umísťují zpravidla do sdružených tras technického vybavení, popřípadě kolektorů.

5) Při ukládání telekomunikačních vedení se musí dodržovat bezpečnostní vzdálenost od základů staveb, předepsané vzájemné vzdálenosti od ostatních vedení a požadavky ochranných pásem. Vstupní šachty nesmí ohrožovat bezpečnost a plynulost dopravy.

Oddíl čtvrtý

Stavby pro hospodaření s odpady

§ 105

1) Umísťování staveb pro shromažďování, ukládání, popřípadě zpracování nebo likvidaci odpadů musí být v souladu s urbanistickým rozvojem města.

2) Překladiště odpadů, třídírny, spalovny, kompostárny, řízené skládky a další zařízení pro zpracování odpadů musí být umísťovány, řešeny a provozovány tak, aby byly vyloučeny nadměrně nepříznivé vlivy na životní prostředí. Tyto stavby musí být oploceny.

3) Městské odpady musí být zneškodňovány hygienicky nezávadným způsobem především ve spalovnách nebo v závodech a zařízeních na komplexní zpracování a využití odpadů. Řízené skládky se přípouštějí do doby, než budou vybudovány dostačující kapacity spaloven nebo závodů na komplexní zpracování a využití odpadů.

4) Technické řešení těchto staveb musí odpovídat požadavkům provozního řádu.

Díl sedmý

Stavby pro vojenskou správu, stavby pro správy ministerstva vnitra a stavby a zařízení pro civilní obranu

§ 106

Stavby pro vojenskou správu, stavby pro správy ministerstva vnitra a stavby a zařízení pro civilní obranu se zpravidla umísťují v obytných a výrobních zónách. Ve zvláštních případech se stavby a zařízení pro civilní obranu mohou umístit i v rekreační zóně.

§ 107

1) Ve stavbách zřízených pro jiné účely a vybraných podle zvláštních předpisů se určené prostory přizpůsobí též pro ochranu a ukrytí v době branné pohotovosti státu nebo se v nich umísťují zařízení civilní obrany.

2) Rozsah a druh vybavení prostorů a zařízení vybraných podle zvláštních předpisů musí odpovídat požadavkům na bezpečné užívání a požadavkům stanoveným pro dobu branné pohotovosti státu.

3) Stavby a zařízení pro civilní obranu a jejich technická a technologická zařízení včetně pomocných zařízení a rozvodů se navrhují a provádějí podle zvláštních předpisů.

§ 108

Docházkové vzdálenosti od staveb pro bydlení, staveb občanského vybavení a staveb pro výrobu a skladování k

prostorům a zařízením civilní obrany ve vybraných stavbách nebo k samostatným stavbám civilní obrany určují zvláštní předpisy.

ČÁST PÁTÁ

Provádění a konstrukce staveb

Díl první

Staveniště

§ 109

1) Na staveništích ¹⁴⁾ lze dočasně zřízovat zařízení staveniště a umísťovat základních prostředky dodavatele v rozsahu nezbytném pro provedení stavby a na dobu stanovenou rozhodnutím stavebního úřadu. Zařízení pomocné stavební výroby, dále závodní kuchyně a ubytovny lze na staveništích umístit jen výjimečně, když není možno stavbu zásobovat hmotami a výrobky nebo poskytovat sociální služby z trvalých zařízení.

2) Na staveništích v památkové rezervaci hlavního města Prahy ¹⁵⁾, v chráněné oblasti Pražského hradu ¹⁶⁾ a v chráněných oblastech národních kulturních památek lze umísťovat zařízení podle odstavce 1, pokud jsou přenosná nebo pojízdná. Výjimky povoluje v odůvodněných případech stavební úřad.

§ 110

1) Staveniště se musí zřídit, uspořádat a vybavit přísnovými cestami pro dopravu materiálu tak, aby se stavby mohly řádně a bezpečně provádět, upravovat nebo odstraňovat. Nesmí přitom docházet k ohrožování a nadměrnému nebo zbytečnému obtěžování okolí staveb, ohrožování bezpečnosti provozu na veřejných komunikacích, ke znečišťování komunikací, ovzduší a vod, k zamezování přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k zastávkám městských dopravních prostředků, k vodovodním sítím, požárním zařízením a k porušování podmínek ochranných pásem a chráněných území.

2) Zařízení staveniště, pomocné konstrukce a jiná technická zařízení musí být bezpečná.

3) Staveniště se vhodným způsobem oplotí nebo jinak zajistí, vyžadují-li to bezpečnost osob, ochrana majetku nebo jiné zájmy společnosti. Oplotení nesmí ohrožovat bezpečnost dopravy na veřejných komunikacích, jestliže oplotení zasahuje do veřejné komunikace, musí se označit také reflexními značkami a v zastavěné části města za snížené viditelnosti i osvětlit výstražnými světly.

4) Stavební hmoty a výrobky se musí na staveništích bezpečně ukládat. Jsou-li uloženy na volných prostranstvích, nesmí narušovat dobrý vzhled místa nebo jinak zhoršovat životní prostředí. Zásobníky sypkých hmot musí být vybaveny účinnými filtry.

5) Při přestavbě centrální části města a při změnách staveb i mimo centrální část města se musí odpadní hmoty stavění průběžně odstraňovat.

§ 111

1) Odvádění srážkových vod ze staveniště musí být zabezpečeno tak, aby se zabránilo rozmáčení povrchů ploch staveniště, zejména vozovek.

2) Podzemní energetické, telekomunikační, vodovodní a kanalizační sítě v prostoru staveniště se vyznačí polohově a výškově nejpozději před předáním staveniště. Musí se včetně měřických značek v prostoru staveniště po dobu stavebních prací náležitě chránit a podle potřeby zpřístupnit.

3) Stavby, veřejná prostranství, komunikace a zeleň, které jsou v dosahu negativních účinků zařízení staveniště se musí po dobu provádění nebo odstraňování stavby bezpečně ochránit.

4) Veřejná prostranství a pozemní komunikace dočasně užívané pro staveniště, kdy bylo zachováno současné užívání veřejností (chodníky, podchody, přechody apod.) se musí po dobu společného užívání bezpečně ochraňovat a udržovat v náležitém stavu. Podle potřeby se oddělí vozovka od chodníků pevnými ochranami proti rozstříku vody a bláta.

§ 112

Veřejné komunikace, které budou sloužit pro dopravu na stavbu je nutno předem upravit, jestliže jejich stav by zvýšeným provozem nezajišťoval bezpečnost a plynulost dopravy.

§ 113

Kácení vzrostlých porostů na plochách veřejné zeleně za účelem umístění zařízení staveniště je zakázáno.

§ 114

1) Veřejná prostranství a pozemní komunikace se pro staveniště použijí jen ve stanoveném nezbytném rozsahu a

době. Před ukončením jejich užívání se musí uvést do původního stavu, pokud příslušný orgán od tohoto požadavku neupustí. Jestliže se užíváním narušuje plynulost dopravy, musí se včas zabezpečit náhradní dopravní řešení.

2) Staveniště, staveništní zařízení, oplocení stavenišť, která jsou zcela nebo zčásti umístěna na veřejných pozemních komunikacích a veřejných prostranstvích, se musí zabezpečit, výrazně označit reflexními značkami a za snížené viditelnosti náležitě osvětlit a opatřit výstražnými světly.

3) Nebezpečná místa staveniště se podle potřeby zabezpečí nebo označí výstražnými nápisy a světly a zajistí proti přístupu nepovolaných osob.

§ 115

1) Staveniště a všechny dočasné stavby a zařízení na staveništi musí být upraveny a udržovány, aby nenarušovaly špatným vzhledem pracovní a životní prostředí.

2) Staveništní zařízení v zastavěném území nesmí svými účinky, zejména exhalacemi, hlukem, ořes, prachem, zápachem, oslňováním, zastíněním, působit na okolí nad přípustnou mírou. Nelze-li účinky na okolí omezit na tuto míru, smí se tato zařízení provozovat jen ve vymezené době.

§ 116

1) Konstrukce a použité materiály pro zařízení staveniště musí odpovídat jejich dočasné funkci.

2) Mytí strojů a motorových vozidel je dovoleno pouze tehdy, je-li zajištěna ochrana prostředí podle příslušných předpisů.

3) Vnitrostaveništní komunikace se mají budovat současně se zahájením stavby. Komunikace pro motorová vozidla se budují se zpevněným povrchem. Před výjezdem ze staveniště na veřejnou pozemní komunikaci musí být vnitrostaveništní komunikace opatřena vyhovujícím zařízením, na němž se vozidla očistí tak, aby nemohla znečistit veřejnou komunikaci. Použije-li se k tomu účelu mycích ramp, musí se vybavit odtokovým předčišťovacím zařízením a na stavbách s velkou technologickou dopravou, popřípadě i recirkulačním zařízením pro snížení spotřeby vody. Vypouštěná voda z čistícího zařízení a mycí rampy do kanalizace nebo žumpy musí splňovat hodnoty určené kanalizačním řádem hlavního města Prahy.

4) Vnitrostaveništní komunikace nutno trvale čistit a podle potřeby i postřikovat proti prášení.

Díl druhý

Provádění staveb

§ 117

1) Při provádění nebo odstraňování staveb nesmí docházet k ohrožení a nadměrnému nebo zbytečnému obtěžování okolí staveb, ke znečištění komunikací ovzduší a vod, k zamezování přístupů k přilehlým stavbám nebo pozemkům a k porušování podmínek ochranných pásem nebo chráněných území.

2) Stavby, veřejná prostranství, komunikace a zeleň, které jsou v dosahu účinků provádění nebo odstraňování staveb se musí v nezbytné míře bezpečně ochránit (zejména nesmí být narušeny stromy a keře, stromové mísy musí zůstat volné apod.).

3) Při provádění nebo odstraňování staveb není dovoleno odchylovat se od pracovních postupů a technologií uvedených v ověřené dokumentaci stavby nebo od podmínek stavebního povolení.

4) Nelze-li účinky provádění nebo odstraňování staveb v zastavěném území, zejména hluk, prach, exhalace, ořes, zápach, popř. oslňování omezit na přípustnou míru, lze tyto práce provádět pouze za podmínek stanovených ve stavebním povolení.

5) Spalovací motory stavebních strojů musí být řádně seřizeny a nesmí být v chodu v pracovních přestávkách.

6) Podzemní energetické, telekomunikační, vodovodní a kanalizační sítě, jejichž poškozením se může ohrozit bezpečnost při provádění zemních prací, nebo které mohou být zemními pracemi ohroženy, se musí náležitě zajistit.

§ 118

1) Při provádění soustředěné bytové výstavby se postupuje soustavně tak, aby užívání již kolaudovaných staveb nebylo nadměrně rušeno prováděním dalších staveb a staveništní dopravou. Stavby není dovoleno zahajovat rozptýleně.

2) Pro stavby, kde není možné docílit vyrovnanou bilanci zeminy nebo sutě a přebytky bude nutno odvážet, musí se skládka určit předem.

Práce na veřejných komunikacích a veřejných prostranstvích

- 1) Zemní práce pro všechny stavby podzemních sítí prováděné ve stejném místě se musí vzájemně koordinovat tak, aby po skončení prací se po dobu 5 roků další výkopy pro podzemní sítě v otevřené rýze neprováděly, s výjimkou havárií.
- 2) Stavební práce, které vyžadují dopravní omezení na veřejných komunikacích se musí provádět nepřetržitě a co nejdříve ukončit. Podle potřeby se nařídí provádění těchto prací částečně nebo výhradně v době pracovního klidu, popřípadě v noci.
- 3) V památkové rezervaci hlavního města Prahy a v chráněných oblastech národních kulturních památek se výkopy provádějí po předchozím zdokumentování povrchu chodníku a vozovky po krátkých úsecích (podle charakteru ukládaných sítí). Výkop se po odzkoušení vedení ihned zasype a zhutní a povrch se uvede do původního stavu nebo do stavu předepsaného rozhodnutím příslušného orgánu.
- 4) Výkopy a skládky nesmějí zabraňovat přístupu ke vchodům a vjezdům přilehlých staveb a pozemků i k zařízením, které z důvodů bezpečnostních nebo provozních musí být stále přístupné (uzávěry, vstupy inženýrských sítí apod.). Je nutno zamezit také ucpaní a znečišťování uličních vpustí a kanálů.
- 5) Stavební mechanismy musí být na veřejných komunikacích označeny názvem provozovatele.
- 6) Při havarijních opravách podzemních sítí musí být pracoviště označeno informačním štítem "Havarijní oprava" a připojeným označením závodu a zodpovědného pracovníka.
- 7) Při havarijních opravách podzemních sítí, při nichž nelze vyloučit narušení jiných sítí, se výkopy provádějí pouze ručně a za přítomnosti zodpovědného pracovníka, správce ohrožené sítě.
- 8) Zjistí-li se při provádění zemních prací neoznačené podzemní sítě, musí se provádění prací ihned přerušit a další postup dohodnout se správcem sítě.
- 9) Neohrazená staveniště liniových staveb se označí informačními tabulemi každých 250 m.
- 10) Výkopy na veřejných pozemních komunikacích a veřejných prostranstvích se přiměřeně vybaví bezpečnými a dostatečně širokými i kapacitně vyhovujícími přechody a přejezdy.

Změny staveb

- 1) Při provádění půdních vestaveb, přístaveb, nástaveb nebo stavebních úprav v obytných stavbách pro bydlení je třeba práce provádět tak, aby uživatelé bytů byli co nejméně a na co nejkratší dobu obtěžováni nepříznivými účinky těchto prací.
- 2) Řemeslné práce je nutno časově koordinovat tak, aby postupovaly bez přerušení souběžně nebo s přímou časovou návazností.
- 3) Obytné budovy je třeba chránit během provádění změn staveb před promáčením a společné prostory v domě je třeba denně udržovat v pořádku a čistotě.

Odstraňování staveb

- 1) Stavby nebo jejich části se bourají, demontují a popřípadě přemísťují tak, aby se tím neohrožovaly sousední stavby, užívání podzemních sítí a bezpečnost osob.
- 2) Odstraňování staveb se provádí podle předem stanoveného technologického postupu.
- 3) Při odstraňování staveb se musí evidovat, vhodně sejmut a bezpečně ukládat ty části staveb, které mají umělecké, popřípadě užitné hodnoty a mohou být využity (např. mříže, zábradlí, kamenické detaily, leptaná skla, domovní dveře, fasádní prvky atd.).
- 4) Přípojky staveb na energetické, telekomunikační, vodovodní a kanalizační sítě se před odstraňováním staveb odborně odpojí a místa odpojení bezpečně zajistí.
- 5) Při soustředěné přestavbě se stavby a zařízení odstraňují postupně tak, aby se nejméně ohrozilo užívání okolních staveb v asanované oblasti a nejméně narušilo životní prostředí.
- 6) Bourá-li se stavba za použití trhavin, musí být před odstřelem odstraněny ze stavby všechny její přístupné dřevěné konstrukce (především krovy) a skleněné části.
- 7) Při odstraňování staveb a při manipulaci se stavební sutí se musí učinit taková opatření, která zabrání nadměrnému prášení.
- 8) Suť a odpadový materiál z odstraňovaných staveb musí být z veřejných komunikací a dalších exponovaných míst

(zejména v památkové rezervaci, chráněné oblasti Pražského hradu a chráněných oblastech národních kulturních památek) odstraňovány neprodleně a nepřetržitě tak, aby se nezabraňovalo dopravnímu provozu a nenarušovalo se životní prostředí.

Díl třetí

Základy a konstrukce staveb

§ 122

Zakládání staveb

- 1) Stavby se zakládají způsobem odpovídajícím základovým poměrům.
- 2) Při zakládání staveb se musí dbát na to, aby se neohrozila stabilita okolních staveb a pozemků. Zejména se musí posoudit změny vyvolané zakládáním staveb na základové podmínky okolních pozemků určených k zastavění a na režim podzemních vod.
- 3) Stavby, jejichž stabilita by se mohla novou stavbou ohrozit, se musí zabezpečit již před zahájením stavebních prací. Jestliže se nepředvídaně ohrozí stabilita nebo způsobí poruchy některých částí existujících staveb nebo okolních pozemků, musí se neprodleně provést opatření k zajištění jejich stability.
- 4) Naruší-li se při zakládání staveb existující podzemní vedení nebo odvodňovací systém, musí se bezodkladně provést jejich opětavé a řádné propojení, popřípadě přeložení tak, aby se zachovala jejich funkce.

§ 123

Základy

- 1) Základy staveb musí bezpečně přenášet do podloží staveb zatížení vyvozované stavebními konstrukcemi a užitým zatížením.
- 2) Základová spára, pokud je to třeba pro zajištění stability staveb, musí se založit v nepromrzající hloubce.

§ 124

Nosné konstrukce

- 1) Nosné konstrukce musí bezpečně odolávat zatížení vyvozovanému stavbou, užíváním stavby a vnějšími vlivy a tato zařízení přenášet do základů.
- 2) Stabilita staveb se prokazuje statickým výpočtem. U staticky nenáročných staveb se může zcela nebo zčásti upustit od tohoto průkazu, pokud vlastnosti základové půdy, způsob uložení, druh konstrukcí a technologie výstavby těchto staveb jsou obvyklé.
- 3) Stavby umístované na pozemcích v dosahu účinků báňské těžby nebo podzemních staveb musí splňovat zvláštní podmínky kladené na zakládání a konstrukce.
- 4) Stavby musí odpovídat stupni seismicity v daném území.

§ 125

Stěny, příčky, stropy

- 1) Stěny, příčky a stropy musí podle druhu staveb vykazovat potřebné izolační vlastnosti.
- 2) Obvodové stěny staveb musí odolávat vnějším klimatickým vlivům.

§ 126

Střechy

- 1) Střechy staveb musí zachycovat a odvádět srážkové vody a zabraňovat jejich vnikání do konstrukcí staveb.
- 2) Střešní krytiny musí být odolné vůči klimatickým vlivům a účinkům.

§ 127

Schodiště

- 1) Schodiště musí být provozně bezpečná a přiměřená druhu staveb.
- 2) Prostory schodišť se musí vybavit řádným osvětlením, větráním a zábradlím.

3) Počet schodišť ve stavebách musí odpovídat jejich provozním podmínkám.

§ 128

Komíny

1) Komíny musí bezpečně odvádět plynné zplodiny do volného ovzduší a odolávat účinkům spalin.

2) Komíny se musí podle druhu a účelu vybavit potřebným zařízením, které v předepsané míře oddělí a zachytí tuhé a plynné škodliviny.

3) Komíny musí být upraveny tak, aby bylo možno provádět jejich čištění.

§ 129

Vnitřní rozvody

Energetické a telekomunikační rozvody, vodovody a kanalizace ve stavebách musí být bezpečné a musí umožňovat užívání staveb podle jejich druhu a potřeby.

§ 130

Výtahy

1) Stavby podle druhu a potřeby se musí vybavit osobními, případně nákladními výtahy v odpovídajícím počtu a kapacitě.

2) Výtahy musí být provozně bezpečné.

§ 131

Společné antény

Stavby podle druhu, potřeby a jejich umístění se musí vybavit společnými přijímacími anténami nebo jinými zařízeními téhož účelu tak, aby byl zabezpečen kvalitní příjem signálu.

§ 132

Technologická zařízení staveb

Technologická zařízení staveb včetně jejich pomocných technických zařízení a rozvodů se musí navrhovat, montovat a provozovat tak, aby plnila požadavky na technologický proces, bezpečnost práce a technických zařízení, požární bezpečnost, ochranu zdraví a ochranu životního prostředí.

ČÁST ŠESTÁ

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 133

1) Územně technické, urbanistické, architektonické, účelové a stavebně technické podmínky nestanovené touto vyhláškou, popřípadě jinými předpisy, zejména technickými normami, technicko-hospodářskými ukazateli, závaznými typizačními směnicemi, předpisy hygienickými, vodohospodářskými, požární ochrany, civilní obrany, bezpečnosti práce a technických zařízení, může stanovit orgán územního plánování v územním či jiném rozhodnutí, popřípadě stavební úřad ve stavebním povolení nebo jiném rozhodnutí.

2) Ustanovení této vyhlášky stanovené odchýlně od územně technických, urbanistických, architektonických a účelových požadavků v závazné části územně plánovací dokumentace schválené před účinností této vyhlášky nemusí být uplatněny.

3) Ustanovení této vyhlášky se nepoužijí pro umístování staveb, u kterých bylo vydáno územní rozhodnutí a pro provádění staveb, u kterých bylo vydáno stavební povolení před účinností této vyhlášky.

4) V odůvodněných případech může Magistrát hlavního města Prahy udělit výjimku z ustanovení této vyhlášky. Výjimka se uděluje rozhodnutím ve smyslu obecných předpisů o správním řízení^{16a)}.

5) Řízení zahájená před 1.2.1994 se dokončí dle dosavadní právní úpravy. Řízení vedená podle ustanovení odstavce 4 před 1.4.1994 Útvarem hlavního architekta hlavního města Prahy dokončí Magistrát hlavního města Prahy.

§ 134

Dnem účinnosti této vyhlášky se ruší:

1. ustanovení § 10 odst. 5, 9, 12, 13 a § 16 odst. 1 vyhlášky č. 9/1965 Sb. NVP, o zřizování, údržbě a ochraně zeleně v hlavním městě Praze ve znění vyhlášky č. 7/1968 Sb.,
2. vyhláška č. 7/1973 Sb. NVP, o povolování výstavby objektů určených k dočasnému užívání na území hlavního města Prahy,
3. směrnice č. 8/1969 Sb. NVP, pro provádění stavebních prací v hlavním městě Praze.

§ 135

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1979.

RNDr. Jan Koukal, CSc., v. r.

primátor hlavního města Prahy

RNDr. Jiří Exner v.r.

náměstek primátora hl. m. Prahy

2) [§ 1 až 5 vyhlášky č. 85/1976 Sb.](#)

2a) především vyhláška č. [53/1985 Sb.](#), o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu

3) [§ 6 odst. 1 vyhlášky č. 85/1976 Sb.](#)

4) Vyhláška č. 9/1965 Sb. NVP, ve znění vyhlášky č. 7/1968 Sb. NVP, o zřizování, údržbě a ochraně zeleně v hlavním městě Praze

4a) Vyhláška č. [76/1991 Sb.](#), o požadavcích na omezování ozáření z radonu a dalších přírodních radionuklidů

5) [§ 11 vyhlášky č. 85/1976 Sb.](#)

6) Usnesení vlády ČSR č. 155/1976

7) Vládní nařízení č. [66/1971 Sb.](#)

8a) [§ 17 odst. 5 zák. č. 110/1964 Sb.](#) ve znění zák. č. [150/1992 Sb.](#)

9) Tato ustanovení neplatí pro dočasné stavby zařízení stavenišť, pro které platí samostatná ustanovení v části páté této vyhlášky

9a) [§ 42 odst. 3 vyhl. č. 83/1976 Sb.](#) ve znění vyhl.č. [45/1979 Sb.](#) a vyhl. č. [376/1992 Sb.](#)

12) § 10 odst. 16 a 17 vyhlášky č. 9/1965 Sb. NVP

12a) Vyhl.č. [2/1981 Sb. NVP.](#)

13) Zeleň omezeně přístupná, zejména bloková zeleň obytných zón, na pozemcích veřejných budov, mateřských škol, jeslí, nemocnic

14) [§ 6 odst. 2 vyhlášky č. 85/1976 Sb.](#)

15) vládní nařízení č. [66/1971 Sb.](#)

16) vládní nařízení č. [55/1954 Sb.](#)

16a) Zákon č. [71/1967 Sb.](#), o správním řízení (správní řád).